

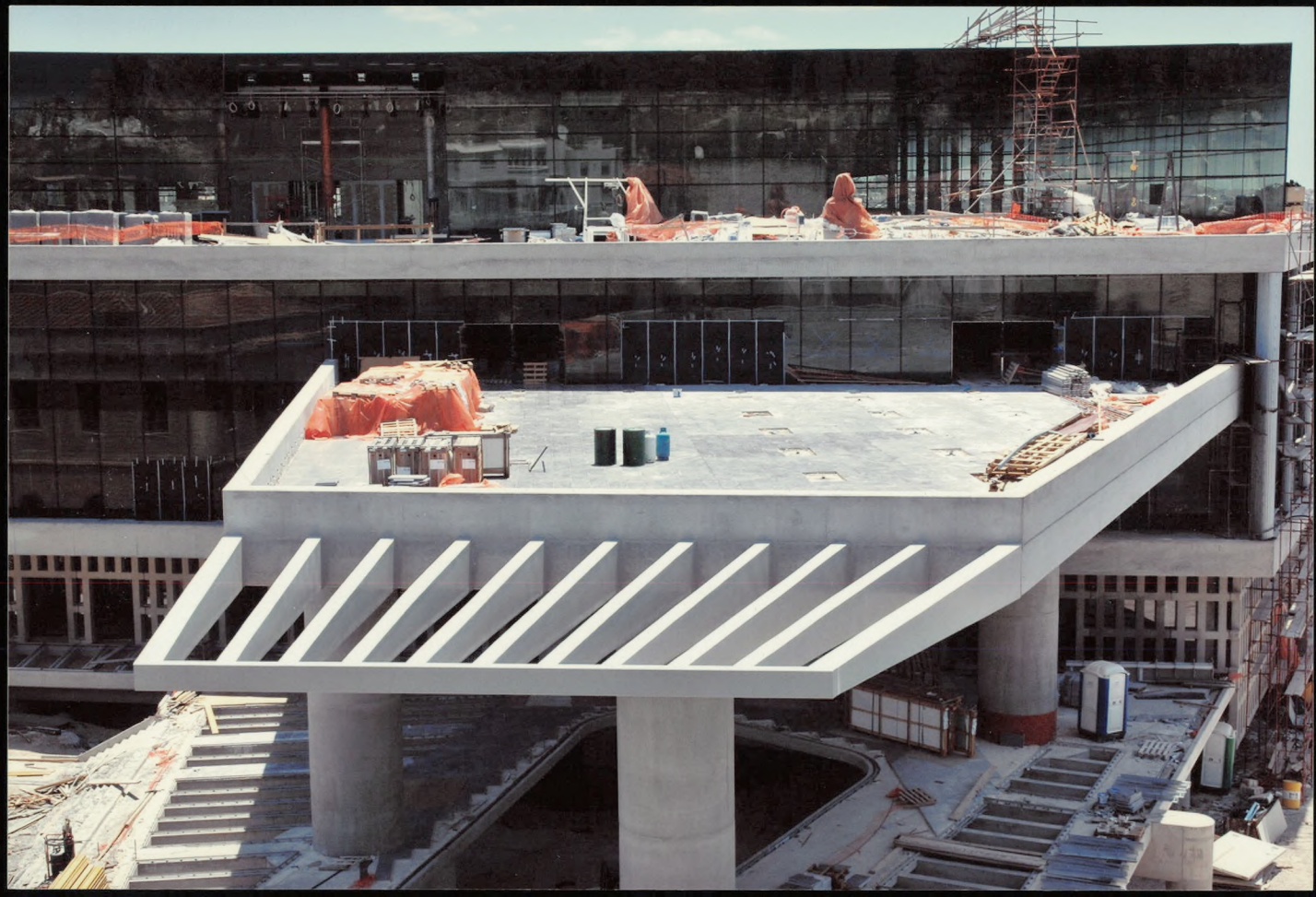
17

Φωτο από η. Φλέρια

LAMBADARIOS LAW OFFICES

Est. 1863

JOHN FILIOTIS
ATTORNEY AT LAW

6932 206 212

3 STADIOU STR. ATHENS 105 62, GREECE TEL.: +30 210 3224419 - 210 3231135
FAX.: +30 210 3226368 E-mail: lambalaw@lambalaw.gr Web: www.lambadarioslaw.gr

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΧΡΟΝΗΣ - ΜΑΡΙΑ Β. ΧΡΟΝΗ
ΓΡΑΒΙΑΣ 9-13 [2^Ο ΟΡΟΦΟΣ], ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 10678
ΤΗΛ. : 210-3839697, 210-3646844 - FAX. : 210-3846845
E-MAIL : CHRONISB@OTENET.GR

ΑΡΙΘΜΟΣ- 1.116-

ΕΙΔΙΚΟ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟ

Στην Αθήνα σήμερα στις τριάντα (30) του μηνός Μαΐου, του έτους δύο χιλιάδες οχτώ [2008], ημέρα Παρασκευή, στα γραφεία της Συμβολαιογραφικής Εταιρείας με την επωνυμία «**ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΧΡΟΝΗΣ – ΜΑΡΙΑ Β. ΧΡΟΝΗ**», τα οποία βρίσκονται στην Αθήνα, στην οδό Γραβιάς 9-13 (Β' όροφος), παρουσιάστηκε σ' εμένα την Συμβολαιογράφο Αθηνών **ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΧΡΟΝΗ**, με έδρα την Αθήνα, μέλος της ως άνω Συμβολαιογραφικής Εταιρείας, ο μη εξαιρούμενος από το νόμο :

Ιωάννης Μιχαήλ του Μιχαήλ και της Χριστίνας, Αρχιτέκτων – Πολεοδόμος , που γεννήθηκε στο Χαλάνδρι Αττικής , το έτος 1933, κάτοικος Κηφισιάς Αττικής (οδός Πεντέλης αρ.18) , με ταυτότητα Χ 143768/27-9-2002 του Α.Τ. Κηφισιάς , με αριθμό φορολογικού μητρώου 002632404 της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς , ο οποίος ενεργεί στο παρόν, ως Πρόεδρος του κοινωφελούς Σωματείου με την επωνυμία : «**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**» και σε συντομία «**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**» , το οποίο εδρεύει στην Αθήνα (οδός Τριποδών αρ.28), με αριθμό φορολογικού μητρώου 90062232 της Δ.Ο.Υ. Θ'Αθηνών. '

Το Σωματείο αυτό συστήθηκε με το από 6-3-1999 καταστατικό , το οποίο εγκρίθηκε με την 5998/1999 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και καταχωρήθηκε στα βιβλία

αναγνωρισμένων σωματείων με αυξ.αριθμό 6717/30-12-1999. Επίσημο αντίγραφο του καταστατικού αυτού προσαρτήθηκε στο υπ'αριθμ.143/31-8-2007 πληρεξούσιό μου .

Το καταστατικό του Σωματείου τροποποιήθηκε ως προς τα μέλη του Δ.Σ., με το από 17-4-2008 πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των μελών του Σωματείου και συγκροτήθηκε σε σώμα με το από 17-4-2008 πρακτικό του Δ.Σ. και το οποίο εγκρίθηκε με την 6658/30-11-2007 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και καταχωρήθηκε στα ίδια ως άνω βιβλία αναγνωρισμένων σωματείων .

Επίσημα αντίγραφα των ανωτέρω νομιμοποιητικών προσαρτήθηκαν στο παρόν.

Ο πίο πάνω εμφανισθείς εξουσιοδοτήθηκε ειδικά για υπογραφή του παρόντος με το από 17-4-2008 πρακτικό συνεδριάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ανωτέρω Σωματείου, επικυρωμένο αντίγραφο του οποίου προσαρτάται στο παρόν .

Ο εμφανισθείς , ζήτησε τη σύνταξη και υπογραφή του παρόντος και μου δήλωσε ότι το άνω Σωματείο με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού» τέως «Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς.» και σε συντομία «Ελληνική Εταιρεία» διορίζει ειδικούς πληρεξούσιους δικηγόρους της, τους 1) τον Ιωάννη-Διονύσιο Φιλιώτη του Νικολάου, Δικηγόρο, κάτοικο Αθηνών, οδός Σταδίου αριθμός 3 και 2) Επαμεινώνδα Σαρρή του Γεωργίου, Δικηγόρο, κάτοικο Αθηνών (Λεωφ. Αλεξάνδρας αρ. 112), οι οποίοι θα ενεργούν είτε από κοινού , είτε χωριστά ο καθένας .

Το ανωτέρω Σωματείο όπως εκπροσωπείται στο παρόν εγκρίνει την ασηθείσα από 15.11.2007 υπ' αρ. καταθέσεως 7746/23.11.2007 ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση του, περί ακυρώσεως της υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/81316/2228/30.8.2007 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 418 Τεύχος ΑΑΠ 12.9.2007) περί εγκρίσεως «της ολικής και διηνεκούς άρσης προστασίας του χαρακτηρισμένου ως μνημείου, με την υπ' αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1164/19744/9.5.1088 (ΦΕΚ 357 Β/7.6.1988) απόφαση ακινήτου επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθμ. 17, περιοχής Μακρυγιάννη, Δήμου Αθηναίων (Ο.Τ 440)» καθώς και πάσης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως και παρέχει στους ανωτέρω εντολοδόχους Ιωάννη-Διονύσιο Φιλιώτη και Επαμεινώνδα Σαρρή την εντολή και πληρεξουσιότητα να παραστούν κατά την συζήτηση της αιτήσεως ενώπιου του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά την δικάσιμο της 4-6-2008 ή σε οποιαδήποτε μετ' αναβολή δικάσιμο, προς υποστήριξη αυτής και να ενεργήσουν ως προς την υπόθεση αυτή όλες τις ανωτέρω αναλυτικά αναφερόμενες πράξεις και εγκρίνει όλες τις έως σήμερα πράξεις που έχουν ενεργήσει οι ανωτέρω πληρεξούσιοι για την υπόθεση αυτή.

Να ενεργήσουν κάθε άλλη πράξη μέσα στα πλαίσια των εντολών που τους δίνονται με το παρόν πληρεξούσιο ακόμη και αν δεν αναφέρεται σ' αυτό, η οποία είναι όμως απαραίτητη για τη διεκπεραίωση της υπόθεσης αυτής.

Τέλος δήλωσε ότι αναγνωρίζει από τώρα όλες τις πράξεις που οι πληρεξούσιοί του ενήργησαν προηγουμένως ή θα ενεργήσουν μελλοντικά ως έγκυρες, ισχυρές, νόμιμες και απρόσβλητες και σαν να έγιναν απ' αυτόν τον ίδιο.

Σε βεβαίωση όλων των ανωτέρω συντάχθηκε το πληρεξούσιο

Γ¹ και ως πρ
 ριεχομένης 6 το
 υπ' αριθμόν Πρω
 κτινός 1/3.7.200
 γνωμοδότησεως
 τω κατ' το αρμό
 ρο 50 αρ. 6 εδού
 Β τω ν. 3028/
 2002 Ειδικού
 Οργάνου, η οπο
 α γίνεται ως
 ληφθείς "Κυ
 τώ ληγειογραφία",
 Γ² καθ' αρμό
 γειαν ο αριθ
 γός " 4",

Ο ΕΜΦΑΝΙΣΘΕΙΣ

INFORMATION REPORT

[illegible]

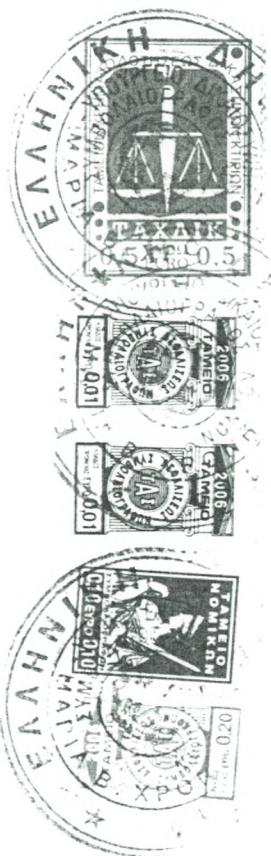
ΑΡΙΘΜΟΣ- 1.116-

ΕΙΔΙΚΟ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟ

Στην Αθήνα σήμερα στις τριάντα (30) του μηνός Μαΐου, του έτους δύο χιλιάδες οχτώ [2008], ημέρα Παρασκευή, στα γραφεία της Συμβολαιογραφικής Εταιρείας με την επωνυμία «**ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΧΡΟΝΗΣ – ΜΑΡΙΑ Β. ΧΡΟΝΗ**», τα οποία βρίσκονται στην Αθήνα, στην οδό Γραβιάς 9-13 (Β' όροφος), παρουσιάστηκε σ' εμένα την Συμβολαιογράφο Αθηνών **ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΧΡΟΝΗ**, με έδρα την Αθήνα, μέλος της ως άνω Συμβολαιογραφικής Εταιρείας, ο μη εξαιρούμενος από το νόμο :

Ιωάννης Μιχαήλ του Μιχαήλ και της Χριστίνας, Αρχιτέκτων – Πολεοδόμος , που γεννήθηκε στο Χαλάνδρι Αττικής , το έτος 1933, κάτοικος Κηφισιάς Αττικής (οδός Πεντέλης αρ.18) , με ταυτότητα Χ 143768/27-9-2002 του Α.Τ. Κηφισιάς , με αριθμό φορολογικού μητρώου 002632404 της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς , ο οποίος ενεργεί στο παρόν, ως Πρόεδρος του κοινωφελούς Σωματείου με την επωνυμία : «**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**» και σε συντομία «**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**» , το οποίο εδρεύει στην Αθήνα (οδός Τριποδών αρ.28), με αριθμό φορολογικού μητρώου 90062232 της Δ.Ο.Υ. Θ'Αθηνών.

Το Σωματείο αυτό συστήθηκε με το από 6-3-1999 καταστατικό , το οποίο εγκρίθηκε με την 5998/1999 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και καταχωρήθηκε στα βιβλία

αναγνωρισμένων σωματείων με αυξ.αριθμό 6717/30-12-1999. Επίσημο αντίγραφο του καταστατικού αυτού προσαρτήθηκε στο υπ'αριθμ.143/31-8-2007 πληρεξούσιό μου .

Το καταστατικό του Σωματείου τροποποιήθηκε ως προς τα μέλη του Δ.Σ., με το από 17-4-2008 πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των μελών του Σωματείου και συγκροτήθηκε σε σώμα με το από 17-4-2008 πρακτικό του Δ.Σ. και το οποίο εγκρίθηκε με την 6658/30-11-2007 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και καταχωρήθηκε στα ίδια ως άνω βιβλία αναγνωρισμένων σωματείων .

Επίσημα αντίγραφα των ανωτέρω νομιμοποιητικών προσαρτήθηκαν στο παρόν.

Ο πίο πάνω εμφανισθείς εξουσιοδοτήθηκε ειδικά για υπογραφή του παρόντος με το από 17-4-2008 πρακτικό συνεδριάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ανωτέρω Σωματείου, επικυρωμένο αντίγραφο του οποίου προσαρτάται στο παρόν .

Ο εμφανισθείς , ζήτησε τη σύνταξη και υπογραφή του παρόντος και μου δήλωσε ότι το άνω Σωματείο με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού» τέως «Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς.» και σε συντομία «Ελληνική Εταιρεία» διορίζει ειδικούς πληρεξούσιους δικηγόρους της, τους 1) τον Ιωάννη-Διονύσιο Φιλιώτη του Νικολάου, Δικηγόρο, κάτοικο Αθηνών, οδός Σταδίου αριθμός 3 και 2) Επαμεινώνδα Σαρρή του Γεωργίου, Δικηγόρο, κάτοικο Αθηνών (Λεωφ. Αλεξάνδρας αρ. 112), οι οποίοι θα ενεργούν είτε από κοινού , είτε χωριστά ο καθένας .

Το ανωτέρω Σωματείο όπως εκπροσωπείται στο παρόν εγκρίνει την ασκηθείσα από 15.11.2007 υπ' αρ. καταθέσεως 7746/23.11.2007 ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση του, περί ακυρώσεως της υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/81316/2228/30.8.2007 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 418 Τεύχος ΑΑΠ 12.9.2007) περί εγκρίσεως «της ολικής και διηνεκούς άρσης προστασίας του χαρακτηρισμένου ως μνημείου, με την υπ' αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1164/19744/9.5.1088 (ΦΕΚ 357 Β/7.6.1988) απόφαση ακινήτου επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθμ. 17, περιοχής Μακρυγιάννη, Δήμου Αθηναίων (Ο.Τ 440)»^{Γ²} καθώς και πάσης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως και παρέχει στους ανωτέρω εντολοδόχους Ιωάννη-Διονύσιο Φιλιώτη και Επαμεινώνδα Σαρρή την εντολή και πληρεξουσιότητα να παραστούν κατά την συζήτηση της αιτήσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά την δικάσιμο της 4-6-2008^{Γ²} ή σε οποιαδήποτε μετ' αναβολή δικάσιμο, προς υποστήριξη αυτής και να ενεργήσουν ως προς την υπόθεση αυτή όλες τις ανωτέρω αναλυτικά αναφερόμενες πράξεις και εγκρίνει όλες τις έως σήμερα πράξεις που έχουν ενεργήσει οι ανωτέρω πληρεξούσιοι για την υπόθεση αυτή.

Να ενεργήσουν κάθε άλλη πράξη μέσα στα πλαίσια των εντολών που τους δίνονται με το παρόν πληρεξούσιο ακόμη και αν δεν αναφέρεται σ' αυτό, η οποία είναι όμως απαραίτητη για τη διεκπεραίωση της υπόθεσης αυτής.

Τέλος δήλωσε ότι αναγνωρίζει από τώρα όλες τις πράξεις που οι πληρεξούσιοί του ενήργησαν προηγουμένως ή θα ενεργήσουν μελλοντικά ως έγκυρες, ισχυρές, νόμιμες και απρόσβλητες και σαν να έγιναν απ' αυτόν τον ίδιο.

Σε βεβαίωση όλων των ανωτέρω συντάχθηκε το πληρεξούσιο

Γ² και ως πε-
ριεχόμενης 6ης
σημειώσεως Πρω-
τοκόλλου 1/3.7.200
γνωφ.δοσ.μέως
τω κατ' το αρθ
ρο 50 ημρ, 6 εδού
β τω ν. 3028/
2002 Ειδικού
Οργάνου, η οπο
α γράφεται ως
ληγθ.είδ. "Κυ-
τώ λ.ε.ο.μ.ε.ν.",
Γ² κ.δ.α.ρ.α.ρ.ν-
ήσει ο αρθ
γός " 4",

αυτό σε δύο [2] φύλλα, για τέλη και δικαιώματα του οποίου με ένα [1] αντίγραφο εισέπραξα συνολικά το ποσό των είκοσι πέντε (25) Ευρώ, εκ των οποίων για καθαρή αμοιβή Ευρώ 21,99 και για δικαιώματα υπέρ του Ταμείου Νομικών, του Τ.Α.Σ. και λοιπά τέλη Ευρώ 3,01 . Το πληρεξούσιο αυτό διαβάστηκε καθαρά και μεγαλόφωνα στον εμφανισθέντα, ο οποίος το άκουσε, το βεβαίωσε, συμφώνησε στο περιεχόμενό του και το υπέγραψε αυτός και εγώ η Συμβολαιογράφος, όπως ο νόμος ορίζει.-

Ο ΕΜΦΑΝΙΣΘΕΙΣ

Ιωάννης Μιχαήλ

Η ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Τ.Σ.) ΕΜΦΑΝΙΣΘΕΙΣ ΧΡΟΝΗ
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΑΘΗΝΑ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ
Η ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

εξήτησε την σύνταξη και υπογραφή του παρόντος και μου edήλωσε ότι το άνω Σωματείο με την επωνυμία «Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς.» και σε συντομία «Ελληνική Εταιρεία» διορίζει και αποκαθιστά ειδικούς αυτού πληρεξούσιους, αντιπροσώπους και αντίκλητους 1) τον Ιωάννη-Διονύσιο Φιλιώτη του Νικολάου, Δικηγόρο, κάτοικο Αθηνών, οδός Σταδίου αριθμός 3, και 2) τον Επαμεινώνδα Σαρρή του Γεωργίου, Δικηγόρο. κάτοικο Αθηνών, Λεωφ. Αλεξάνδρας αρ. 112 στους οποίους παρέχει το δικαίωμα, την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα:

Να παρίσταται και αντιπροσωπεύει αυτόν σε όλα γενικώς τα Ελληνικά, πολιτικά, διοικητικά και ποινικά δικαστήρια κάθε βαθμού και δικαιοδοσίας καθώς και στον Αρειο Πάγο και στο Συμβούλιο Επικρατείας και στο Ελεγκτικό Συνέδριο και σε οποιονδήποτε εισηγητή δικαστή και σε οποιαδήποτε δικαστική, διοικητική, οικονομική, προξενική, φορολογική και εκκλησιαστική αρχή καθώς και σε κάθε εκδικαστική των ενστάσεων επιτροπή, ως ενάγον ή εναγόμενο με όλες γενικά τις ιδιότητες του διαδίκου, ενεργεί για την υποστήριξη των δικαίων του όλες τις κύριες και παρεπόμενες διαδικαστικές πράξεις που αναγράφονται στο άρθρο 97 του Κώδικα της πολιτικής δικονομίας, καθώς και κάθε εξώδικη ενέργεια. Ειδικότερα:

Το ανωτέρω Σωματείο με την επωνυμία «Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς.», όπως εκπροσωπείται στο παρόν εγκρίνει την ασκηθείσα από 15.11.2007 υπ' αρ. καταθέσεως 7746/23.11.2007 ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση του, περί ακυρώσεως της

υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ ΔΝΣΑΚ/81316/2228/30.8.2007 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 418 Τεύχος ΑΑΠ 12.9.2007) περί εγκρίσεως «της ολικής και διανεικούς άρσης προστασίας του χαρακτηρισμένου ως μνημείου, με την υπ' αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1164/19744/9.5.1088 (ΦΕΚ 357 Β/7.6.1988) απόφαση ακινήτου επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθμ. 17, περιοχής Μακρυγιάννη, Δήμου Αθηναίων (Ο.Τ 440)» (και της περιεχομένης στο υπ' αριθμόν Πρακτικό 1/3.7.2007 γνωμοδοτήσεως του κατά το άρθρο 50 παρ, 6 εδαφ.β του ν. 3028/2002 Ειδικού Οργάνου, η οποία φέρεται ως ληφθείσα «κατά πλειοψηφία») καθώς και πάσης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως και παρέχει στους ανωτέρω εντολοδόχους Ιωάννη-Διονύσιο Φιλιώτη και Επαμεινώνδα Σαρρή την εντολή και πληρεξουσιότητα να παραστούν κατά την συζήτηση της αιτήσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά την δικάσιμο της 3-6-2008 ή σε οποιαδήποτε μετ' αναβολή δικάσιμο, προς υποστήριξη αυτής και να ενεργήσουν ως προς την υπόθεση αυτή όλες τις ανωτέρω αναλυτικά αναφερόμενες πράξεις και εγκρίνει όλες τις έως σήμερα πράξεις που έχουν ενεργήσει οι ανωτέρω πληρεξούσιοι.

Να ενεργήσουν και κάθε άλλη πράξη μέσα στα πλαίσια των εντολών που του δίνονται με το παρόν πληρεξούσιο ακόμη και αν δεν αναφέρεται σ'αυτό που είναι όμως απαραίτητη για την εκτέλεση των εντολών και να διορίζουν και άλλους πληρεξουσίου δικηγόρους ή όχι με όλες τις παραπάνω εντολές ή και μερικές απ'αυτές.

Τέλος δήλωσε ότι αναγνωρίζει από τώρα όλες τις πράξεις που ο εντολοδόχος του και οι πληρεξούσιοι του ενήργησαν προηγούμενα ή θα ενεργήσει μελλοντικά ως έγκυρες, ισχυρές, νόμιμες και

4/6/2008

έλεγε

απρόσβλητες και σαν να έγιναν απ'αυτόν τον ίδιο».

Lambadarios Law

From: Lambadarios Law

Sent: Πέμπτη, 29 Μαΐου 2008 1:48 μμ

To: 'aletsios@ellinikietairia.gr'

Κύριε Λέτσειε,

Παρακαλώ σημειώσατε ότι η ημερομηνία της δίκης είναι **4.6.2008** και όχι 3.6.2008 όπως εκ παραδρομής σημειώθηκε στο χθεσινό μας e-mail.

Με εκτίμηση
Επαμ. Σαρρής

Lambadarios Law Offices

3, Stadiou Str.

105 62 Athens

Greece

Tel. No. + 30 (210) 3231135, 3224047

Fax. No. + 30 (210) 3226368

E-Mail Address: lambalaw@lambalaw.gr

Web: <http://www.lambadarioslaw.gr/>

Protect the environment: Print this mail only if absolutely necessary.

Confidentiality Notice

This e-mail is intended exclusively for the addressee. If the e-mail was sent to you by mistake, would you please call us immediately? Tel: 0030 210 3224047

In that case, we also request you to destroy the e-mail and not to use the contents or disclose them in any manner to third parties. The message can contain confidential information which may be protected by professional secrecy.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑ:

[illegible]

Kupiaunaiju
Jnt/60

6977781340

ABC channel Australia

υποστυλωμάτων αυτών βλάπτει τις διατηρητέες αρχαιότητες καθώς και τα επάλληλα προγενέστερα στρώματα αρχαιοτήτων. Ειδικότερα προβάλλεται ότι οι αρχαιότητες καταστρέφονται ιδίως λόγω της τοποθετήσεως εφεδράνων τριβής, ενώ η μη χρήση πεδίων και συνδετηρίων δοκών οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η μελέτη δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Ακόμη προβάλλεται ότι η θεμελίωση επιχειρείται σε σαθρό έδαφος λόγω της υπάρξεως υποκειμένων αρχαιολογικών στρωμάτων και της εγγύτητας των εγκαταστάσεων του μετρό.

11. Επειδή, όπως προκύπτει από τις από 31.10.2003 και Δεκέμβριο 2003 εκθέσεις της Α' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, στα σημεία που τοποθετούνται τα υποστυλώματα είτε του στεγάστρου είτε του κτιρίου, η ανασκαφή έχει φθάσει ως το φυσικό βράχο, από όπου και θα αρχίσει η διάτρηση.

Εξάλλου, στην γνωμοδότηση του ΚΑΣ, που ευρίσκει έρεισμα και στην από 31.10.2003 έκθεση της Α' ΕΠΚΑ, αφού γίνεται αναλυτική αναφορά στις θέσεις των 13 υποστυλωμάτων, για την κατασκευή των οποίων πρέπει να απομακρυνθούν τμήματα των αρχαίων, αναφέρεται ότι τα αποδομούμενα τμήματα «... είναι κακής διατηρήσεως και ήσσονος επιστημονικής σημασίας και δεν προσθέτουν περισσότερα στοιχεία στη γενική τεκμηρίωση του χώρου και στην επιστημονική γνώση γι' αυτόν (Ν. Βαλάκου, σελ. 3)», ότι «... μετά από εξαντλητική μελέτη και στάθμιση όλων των δυνατών λύσεων, έγιναν αλλαγές στις θέσεις των υποστυλωμάτων, που είχαν ως συνέπεια τη μείωσή τους στην περιοχή της κόκκινης ζώνης (Α. Αθανασιάδου, σελ. 1)», ότι «... έχουν δοκιμασθεί εναλλακτικές θέσεις για την τοποθέτηση των υποστυλωμάτων και ... οι θέσεις είναι οι πλέον κατάλληλες, διότι έτσι διασφαλίζονται οι αποκαλυφθείσες κτιριακές ενότητες αλλά και η στατική επάρκεια του κτιρίου (Α. Χωρέμη, σελ. 5). ... το αποτέλεσμα όλων αυτών των προσπαθειών είναι περισσότερο από ικανοποιητικό γιατί τα υποστυλώματα αυτά τοποθετήθηκαν με συγκεκριμένη λογική και συμμετρία και μετά από πολλές προσπάθειες για να βρεθεί η καλύτερη λύση. Επίσης, στο πλαίσιο της ίδιας προσπάθειας έγινε μετακίνηση όλου του κτιριακού συγκροτήματος περίπου κατά 2 μ. νότιως, απομακρύνθηκε δηλαδή ακόμα περισσότερο από το κτήριο αναδεικνύονται οι σημαντικές κτιριακές ενότητες ... δεν θα είναι η αίσθηση αρχαιοτήτων εν υπογείω, αλλά θα νιώθει ότι βρίσκεται σε μία αίθουσα με υψηλή οροφή, η οποία σε κάποια σημεία φτάνει και τα 7 μέτρα (Δ. Παντερμαλής, σελ. 5-6)». Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι τα σημεία τοποθετήσεως των υποστυλωμάτων επελέγησαν με κριτήριο την ελαχιστοποίηση των επεμβάσεων στα διατηρητέα αρχαία, ώστε να αποτραπεί η αλλοίωση της μορφής των αποκαλυφθεισών κτιριακών ενοτήτων, διασφαλιζομένης παραλλήλως και της στατικής επάρκειας του κτιρίου. και ότι, στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, δοκιμάστηκαν περισσότερες εναλλακτικές λύσεις, ενώ εξ άλλου μετακινήθηκε το κτήριο 2 μέτρα νοτίως. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει επίσης ότι η θεμελίωση των υποστυλωμάτων γίνεται με έμπηξη πασσάλων, χωρίς την κατασκευή πεδίων στο επίπεδο των αρχαίων, αναποδείκτως δε προβάλλονται τα αντίθετα, ενώ η σύνδεση των υποστυλωμάτων και η τοποθέτηση εφεδράνων τριβής γίνεται στο επίπεδο του ισόγειου του κτιρίου και όχι στο επίπεδο των αρχαιοτήτων. Με τα δεδομένα αυτά οι εκτεθέντες ανωτέρω λόγοι και ειδικότεροι ισχυρισμοί του αιτούντος προβάλλονται αβασίμως και πρέπει ν' απορριφθούν.

12. Επειδή, από τα εκτιθέμενα στο από 24.6.2003 πρακτικό της γνωμοδοτήσεως του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (ΚΑΣ) που συνοδεύει την προσβαλλομένη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού προκύπτει ότι έχει αντιμετωπισθεί το ζήτημα της ανέσεως του Μουσείου με το βράχο της Ακροπόλεως. Εκτιμάται δε ότι το Μουσείο αφενός δεν είναι ορατό από τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου και, συνεπώς, δεν επηρεάζει το χαρακτήρα και διατηρητέα κτίρια εκατέρωθεν της οδού, αφετέρου δε η υψομετρική του θέση και η απόσταση του από την Ακρόπολη είναι τέτοια που να μην αλλοιώνει το χαρακτήρα της περιοχής. Ειδικά, για το ανώτερο τμήμα του Μουσείου, η κατασκευή του οποίου συνδέεται και με το ζήτημα του ύψους του κτιρίου, η σχεδίασή του κατά το συγκεκριμένο τρόπο υπήρξε αρχιτεκτονική επιλογή με σκοπό την οπτική σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο το βράχο της Ακροπόλεως. Κατόπιν αυτών, ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι «... το υπό σκέψη κτίριο οπτικά προσβάλλει τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης ...» πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Ι. Μαρή, Ν. Σακελλαρίου, Γ. Παπαγεωργίου, Μ. Καραμανώφ και Δ. Αλεξανδρή, η εκ του Συντάγματος και του αρχαιολογικού νόμου επιβαλλομένη προστασία και ανάδειξη των αρχαίων μνημείων έχει την έννοια ότι δεν είναι νόμιμη οποιαδήποτε παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξή τους χώρου, δυναμένη να βλάψει

ΣΤΕ 2175/2004 (ΙΟΔΟΜ.)

η Διοίκηση αναφέρεται όχι μόνο στο ζήτημα της παροχής μεγαλύτερης προστασίας των αρχαίων από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες σε σύγκριση με τα συνήθη στέγαστρα, αλλά ιδίως της δυνατότητας αναδείξεώς τους, με πανοραμική θέα του συνόλου των αρχαιοτήτων και τη χρήση φωτισμού για τον διαχωρισμό των οικοδομικών φάσεων, την παρουσίαση στον ίδιο τόπο των κινητών ευρημάτων της ανασκαφής και την ένταξη στον εκθεσιακό πρόγραμμα του Μουσείου. Κατόπιν αυτών και εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού αιτιολογείται, κατά τα προαναφερθέντα, νομίμως και επαρκώς όλοι οι περί του αντιθέτου λόγοι και ισχυρισμοί με τους οποίους προβάλλεται παράβαση του Συντάγματος, του ν. 3028/2002 και των διατάξεων της συνθήκης της Γρανάδας και των Παρισίων, καθόσον αφορά τα υποστυλώματα και τις λοιπές επεμβάσεις στην κόκκινη ζώνη, πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμοι. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Μ. Καραμανώφ και Δ. Αλεξανδρή η συνταγματική προστασία των αρχαιοτήτων, συνιστάμενη, μεταξύ άλλων στην απαγόρευση κατασκευής έργων επί αρχαίων μνημείων, δεν εξαρτάται εκ της διαφοροποιήσεως αυτών σε περισσότερο ή λιγότερο σημαντικά, αλλά παρέχεται αδιακρίτως και εξ ίσου σε όλα τα αρχαία μνημεία. Τούτο ισχύει πολλώ μάλλον όταν τα προστατευόμενα αρχαία αποτελούν οργανικά σύνολα, όπως συμβαίνει ιδίως όταν είναι εντεταγμένα σε οικισμό ή πόλη, τα τμήματα της οποίας δεν μπορούν να αξιολογηθούν διαφορετικά ως προστατευτέα ή μη, αφού, ως μέρη πολεοδομικού συνόλου, τελούν προδήλως σε αδιάσπαστη ενότητα μεταξύ τους (κτίρια, δρόμοι, ελεύθεροι χώροι κ.λπ.). Εν όψει των ανωτέρω, η διάκριση και διαχωρισμός του, μικρού άλλωστε, χώρου του οικοπέδου Μακρυγιάννη σε ζώνες αναλόγως της σημασίας των αποκαλυφθέντων αρχαίων, προκειμένου να καταστεί δυνατή η επ' αυτού έμπηξις πασσάλων και ανέγερση του Μουσείου, συνιστά ευθεία παραβίαση της απαγορεύσεως κατασκευής έργου επί αρχαίων, εφ' όσον κατά τα προεκτεθέντα, είναι ανεπίτρεπτη η διάσπαση της ενότητας και η διαφορετική μεταχείριση αρχαίων μνημείων τα οποία αποτελούν αρρήκτως συνδεδεμένα στοιχεία ενιαίου συνόλου, όπως είναι εν προκειμένω το επίμαχο τμήμα της αρχαίας πόλεως των Αθηνών.

17) Επειδή, εν σχέσει με τον περιβάλλοντα τον αρχαιολογικό του δημοσίου κτήματος Μακρυγιάννη χώρο προβάλλεται ότι η κατασκευή ενός κτιρίου του μεγέθους του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως "αντιμάχεται και αντιπαράτίθεται ευθέως προς τον Ιερό Βράχο και κυρίως προς τον Παρθενώνα, με αποτέλεσμα . . . να κατατείνει στη μείωση της προοπτικής, όχι μόνο του Μνημείου της Ακρόπολης καθαυτού, αλλά και των λοιπών μνημείων της νότιας κλιτύς της Ακροπόλεως", ιδίως δε λόγω των ειδικών όρων δομήσεως που ετέθησαν και δη του ύψους και ότι συνεπώς, η έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού για την ανέγερση ενός τέτοιου κτιρίου χορηγείται κατά παράβαση του Συντάγματος, του ν. 3028/2002 και των διεθνών συνθηκών που έχουν μνημονευθεί πιο πάνω. Στο πρακτικό του ΚΑΣ αναφέρονται τα εξής σχετικά με το θέμα αυτό: "Ο κ. θεωρεί απολύτως ικανοποιητική τη σχέση ανάμεσα στο Νέο Μουσείο και την Ακρόπολη, διότι ο επισκέπτης θα μπορεί μέσα από το Μουσείο να περάσει κατευθείαν στο χώρο του Διονυσιακού Θεάτρου και από εκεί να ανεβεί κατευθείαν επάνω στην Ακρόπολη. . . . Όσον αφορά στη σχέση του Μουσείου με το βράχο, κρίνει ότι επιτυγχάνεται η καλύτερη δυνατή αρμονία, σε συνδυασμό με την αμεσότητα της σχέσης. Αναφερόμενος στα απόλυτα υψόμετρα, όπως αναφέρονται από τον Τραυλό, στο επίπεδο της Ακροπόλεως το υψόμετρο είναι 150 μ. από τη θάλασσα, ενώ στο επίπεδο του Μουσείου το υψόμετρο είναι 75 μ." στη συνέχεια δε συγκρίνεται αυτή η διαφορά υψομέτρου με τη διαφορά Ακρόπολης-Διονύσου που είναι 45 μ. "Όσον αφορά στην απόσταση του Μουσείου από το βράχο, θα είναι και αυτή πολύ μεγάλη, δηλαδή θα είναι σε απόσταση 255 μ. από το τείχος και 370 μ. από το νοτιότερο άκρο του βράχου. . . το Μουσείο είναι εντεταγμένο στον αστικό χώρο. . . . ακόμα και το ανώτατο τμήμα του Μουσείου, για το οποίο θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι θα προσέβαλε την Ακρόπολη, καθώς θα κατασκευαστεί με χρήση κρυστάλλων, όχι μόνον δεν προσβάλλει, αλλά προσφέρει και από την Ακρόπολη μια πολύ καλή θέα. " Ο συμφωνεί με τον για τη βλάβη που θα προκαλούσε η μορφή ενός μεγάλου στεγάστρου, και εκφράζει την άποψη ότι το διάφωτο οικοδόμημα του Μουσείου, με τα γλυπτά του Παρθενώνα στην κορυφή του, ταιριάζει απολύτως με το χώρο, προσθέτοντας ένα ακόμη συμβολικό στοιχείο στη σημαντική του διάσταση". Ο αναφέρει ότι "μολονότι το Μουσείο δεν θα είναι ορατό από την οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου, η αίσθησή του Παρθενώνα να ξεναγείσει συνδέοντας σε ένα αστικό περιβάλλον το Μουσείο με το βράχο, στον οποίο ανήκουν οι αρχαιοτήτες που θα περιεχει. . . . Απαιτείται να προκαταβεί ότι έχει αντιμετωπισθεί το ζήτημα της σχέσεως του Μουσείου με το βράχο της Ακροπόλεως, εκτιμάται δε ότι το Μουσείο αφενός μεν δεν είναι ορατό από τη

Διονυσίου Αρεοπαγίτου και, συνεπώς, δεν επιβαρύνει τα μνημεία και διατηρητέα κτίρια εκατέρωθεν της οδού. Αφετέρου οε η υψομετρική του θέση και η απόστασή του από την Ακρόπολη είναι τέτοια που να μην αλλοιώνει το χαρακτήρα της περιοχής. Ειδικά για το ανώτερο τμήμα του Μουσείου, η κατασκευή του οποίου συνδέεται και με το ζήτημα του ύψους του κτιρίου, η σχεδίαση του κατά το συγκεκριμένο τρόπο υπήρξε αρχιτεκτονική επιλογή με σκοπό την οπτική σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο το βράχο της Ακροπόλεως. Ειδικότερα, επί του ζητήματος της σχέσεως του Μουσείου με τον περιβάλλοντα χώρο του, η Διοίκηση επικαλείται τα εξής υψομετρικά στοιχεία: υψόμετρο Ακρόπολης +156, Μουσείου +101,47, κτιρίου Weiler +96,47 και γειτονικών πολυκατοικιών +99,50. Ο ισχυρισμός, εξ άλλου, των αιτούντων σχετικά με τον όγκο του Μουσείου (615.904 κ.μ. ή 1.920.000 κ.μ.) δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από το σχεδιάγραμμα K-002, ο όγκος ανέρχεται σε 126.712 κ.μ. έναντι επιτρεπομένης κατ' όγκον εκμετάλλευσης 218.436 κ.μ. Δεδομένου δε ότι ενόψει της ανεγέρσεως του Μουσείου κατεδαφίσθηκαν 10 πολυκατοικίες και 10 οικίες 2όροφες ή 3όροφες, απελευθερώνοντας χώρο περίπου 130.000 κ.μ., δεν καθίσταται προφανές ότι το περιβάλλον του βράχου της Ακροπόλεως αλλοιώνεται αισθητικά. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται νομίμως και εφάρκως, ως προς τη σχέση του Μουσείου με το Βράχο της Ακροπόλεως, εφόσον ο Υπουργός Πολιτισμού, αποδεχόμενος τη γνωμοδότηση του ΚΑΣ, δεν φαίνεται να θεωρεί δεδομένη την εξάντληση του προβλεπόμενου ύψους, αλλά επιλέγει, ασκώντας επιτρεπώς τη διακριτική του ευχέρεια, την αρχιτεκτονική λύση της αίθουσας των γλυπτών, η οποία βρίσκεται σε οπτική επαφή με την Ακρόπολη. Εξ άλλου, όπου ήδη έχει κριθεί (Σ.τ.Ε. 3279 ΟΛ.), συνιστά νόμιμη επιλογή η συγκεκριμένη θέση του Μουσείου για την ανάδειξη των αρχαιοτήτων της Ακροπόλεως. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Ι. Μαρή, Ν. Σακελλαρίου, Γ. Παπαγεωργίου, Μ. Καραμανώφ και Δ. Αλεξανδρή. Η εκ του Συντάγματος και του αρχαιολογικού νόμου επιβαλλόμενη προστασία και ανάδειξη των αρχαίων μνημείων έχει την έννοια ότι δεν είναι νόμιμη οποιαδήποτε παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξη τους χώρου, δυναμένη να βλάψει ή να υποβαθμίσει ταύτα. Ειδικώς δε προκειμένω περί των μνημείων της Ακροπόλεως, τα οποία αποτελούν εξέχοντα στοιχεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομίας, η ανωτέρω συνταγματική προστασία καθιστά ταύτα και δεσπάζοντα στοιχεία ότι μόνον της εγγύς των μνημείων ζώνης, αλλά ολοκλήρου της ευρύτερης περιοχής των Αθηνών, εις τρόπον ώστε να μην είναι επιτρεπτό να επισκιάζονται εξ άλλων κτιρίων λόγω των διαστάσεων, ύψους, όγκου κ.λπ. αυτών. Κατά συνέπεια η κατασκευή του επιμόχου Μουσείου, ύψους από 15,30 μ. μέχρι 28,50 μέτρων και όγκου σχεδόν πενταπλασίου του Παρθενώνος, σε απόσταση 370 μόλις μέτρων από την νότια πλευρά του ιερού βράχου, προσβάλλει προδήλως και κατά κοινή πείρα την δεσπάζουσα θέση των μνημείων και συνιστά, για τον λόγο τούτο, ανεπίτρεπτον παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξή τους χώρου.

18. Επειδή, προβάλλεται ακολούθως ότι η ανέγερση ενός κτιρίου του μεγέθους, του ύψους και του όγκου του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως προσβάλλει το γειτονικό κτίριο WEILER το οποίο έχει χαρακτηριστεί, σύμφωνα με τον ν. 1469/1950, ως οίκημα χρήζον ειδικής κρατικής προστασίας με την υπ' αριθμ. Φ 31/46895/3597/18.12.1973 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (Δ' 1149/1973) και, ως εκ τούτου, η έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού για την ανέγερση ενός τέτοιου κτιρίου χορηγείται κατά παράβαση του Συντάγματος, του ν. 3028/2002 και των διεθνών συνθηκών που έχουν παρατεθεί σε προηγούμενη σκέψη. Ειδικότερα προβάλλεται ότι ο κύριος όγκος του Νέου Μουσείου εκτείνεται κατά μήκος και πολύ επάνω από την πρόσοψη του νεοκλασικού κτιρίου, η οποία με τον τρόπο αυτό εξαφανίζεται και δεν είναι πλέον ορατή, ενώ ταυτοχρόνως εξαφανίζεται και ο ελεύθερος χώρος που, πρέπει να το περιβάλλει. Περί αυτών δε, ουδμία αιτιολογία διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση καθώς και στη σχετική γνωμοδότηση του ΚΑΣ που τη συνοδεύει. Είναι αληθές ότι το ζήτημα της σχέσεως του Νέου Μουσείου με το κτίριο WEILER δεν αντιμετωπίζεται στο πρακτικό του ΚΑΣ που συνοδεύει την προσβαλλόμενη απόφαση, αντιμετωπίζεται όμως στην από 10.5.2001 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού με την οποία εγκρίνεται το κτιριολογικό πρόγραμμα του κτιρίου (ΥΠΠΟ/ΔΜΜ /24450/525/10.5.2001), ιδίως δε στην προηγηθείσα αυτής υπ' αριθμ. 8/20.2.2001 γνωμοδότηση του ΚΑΣ. Στο σχετικό πρακτικό αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι: "... ως μέγιστο ύψος ... οριζόταν (στο προηγούμενο κτιριολογικό πρόγραμμα) το ύψος του κτιρίου WEILER (Βάιλερ). ... (σελ. 1), ότι το Μουσείο "πρέπει να έχει ισορροπημένη σχέση με το Βράχο της Ακρόπολης, να λαμβάνει υπόψη το κτίριο WEILER (Βάιλερ). ..."

μετακίνηση όλου του κτιριακού συγκροτήματος περίπου κατά 2 μ. νοτίως, απομακρύνθηκε δηλαδή ακόμα περισσότερο από το κτήριο Βάιλερ, από ό,τι ήταν υποχρεωμένος να κάνει ο αρχιτέκτων. Κατά τη γνώμη του τώρα η ανασκαφή γίνεται ευσύνοπτη. Ομολογεί ότι χρειάστηκε πολύ χρόνο, περπατώντας πάνω στις πρόχειρες πασαρέλες που υπήρχαν, για να κατανοήσει την ανασκαφή, πράγμα εντελώς απαραίτητο, διότι η ανασκαφή αυτή πια είναι μουσειακό κομμάτι και ο επισκέπτης πρέπει να την κατανοεί, ή τουλάχιστον να μην του δημιουργείται αίσθηση σύγχυσης.

Πιστεύει ότι όντως αναδεικνύονται οι σημαντικές κτιριακές ενότητες του χώρου και τονίζει ότι η αίσθηση που θα έχει κανείς μέσα στον στεγασμένο χώρο, δεν θα είναι η αίσθηση αρχαιοτήτων εν υπογείω, αλλά θα νιώθει ότι βρίσκεται σε μια αίθουσα με υψηλή οροφή, η οποία σε κάποια σημεία φτάνει και τα 7 μέτρα. Έτσι δίνεται μια τελείως διαφορετική αίσθηση και δημιουργείται μία μνημειακή παρουσίαση αυτών των αρχαιοτήτων. Σχετικά με το θέμα του φωτισμού, ο κ. Δ. Παντερμαλής εξηγεί ότι εκτός από το φυσικό φως, προβλέπεται και τεχνητός φωτισμός, ο οποίος είναι ιδιαίτερα φροντισμένος και συμβάλλει στο γενικότερο εξαιρετικό αποτέλεσμα.

Ο κ. Δ. Παντερμαλής αναφέρει ότι, όσον αφορά στην επίχωση, έγινε εξαιρετική προσπάθεια. Όταν είχε εξετασθεί στο Κ.Α.Σ. η πρώτη μελέτη, είχαν ζητηθεί πολλές λεπτομέρειες από τους μελετητές, ώστε να μην προτείνεται μόνο μια θεωρητική λύση, αλλά η μελέτη να μπορεί να πραγματοποιηθεί επί του πεδίου. Η πρόταση που εξετάζεται στην παρούσα συνεδρίαση αποτελεί πλέον μελέτη εφαρμογής. Έχουν ελεγχθεί όλες οι λεπτομέρειες από έμπειρους μηχανικούς που διαθέτουν κύρος, και θα υπάρχει καλή προετοιμασία για την τοποθέτηση των υποστυλωμάτων. Όσον αφορά στα υαλοπετάσματα, και εκεί καταβλήθηκε ιδιαίτερη προσπάθεια, γιατί το γυαλί αποτελεί ένα από τα χαρακτηριστικά του κτηρίου. Πρόκειται για ένα σύγχρονο υλικό, που μπορεί να το χειριστεί κανείς με πολλούς τρόπους, καθώς η τεχνολογία έχει προχωρήσει πολύ τα τελευταία χρόνια. Θεωρεί ότι είναι σωστή η επιλογή της χρήσης αυτού του υλικού στην κύρια όψη και στην οροφή του κτηρίου, η οποία κυρίως είναι ορατή από το βράχο της Ακρόπολης. Επίσης αναφέρει ότι δεν υπάρχει ανησυχία για το αν το γυαλί θα απορροφά ικανοποιητικά τη θάμβωση, την θερμική ενέργεια προς τα έξω, καθώς επιτεύχθηκε ό,τι μπορεί να κάνει σήμερα η τεχνολογία αυτού του υλικού.

Ο ίδιος αναφέρει ότι, όταν αποκτήσει το Μουσείο ικανοποιητικούς χώρους πράσινου, το γυαλί θα δώσει μία επιπλέον ευχάριστη αίσθηση. Μολονότι το Μουσείο δεν θα είναι ορατό από την οδό Διονυσίου Αεοπαπίου, η αίθουσα του Παρθενώνα θα ξεχωρίζει συνοχεύοντας σε ένα αστικό περιβάλλον το Μουσείο με το βράχο, στον οποίο ανήκουν οι αρχαιότητες που θα περιέχει. Προσθέτει ότι ο όγκος της μελέτης, που κατατέθηκε, είναι το αποτέλεσμα της μεγάλης προσπάθειας που έγινε από τους μελετητές, και αναφέρει ότι το Μουσείο είναι ένα κτήριο για το οποίο θα μπορεί κανείς να είναι περήφανος.

Ο κ. Β. Χανδακός, Γενικός Διευθυντής Αναστήλωσης, Μουσείων και Τεχνικών Έργων, παίρνει το λόγο και αναφέρει ότι μετά από 1 ½ έτος ενασχόλησης των υπ' αυτόν Υπηρεσιών και του Ο.Α.Ν.Μ.Α. με τη σύνταξη της μελέτης του Μουσείου Ακροπόλεως, συμπεραίνει ότι αυτή καλύπτει όλα τα θέματα του Μουσείου, τόσο από λειτουργικής πλευράς όσο και από πλευράς ασφάλειας, αλλά και ως προς τη σχέση του Μουσείου με τον περιβάλλοντα χώρο και τα αρχαία. Όταν είχε εγκριθεί η προμελέτη, σε ό,τι αφορά στο τμήμα σχετικά με τα στατικά θέματα, η πρώτη εκτίμηση ήταν ότι έπρεπε η σεισμική

84

A1. υπέρ της έγκρισης της από 31-5-2003 αρχιτεκτονικής, στατικής και Η/Μ μελέτης του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως, με τα προσαρτώμενα σ' αυτή τεύχη και σχέδια, όπως αυτή εκπονήθηκε από την ομάδα μελετητών BERNARD TSCHUMI ARCHITECTS, ΑΡ.ΣΥ. ΕΠΕ, Α.Δ.Κ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ Α.Ε., ΜΗΧΑΝΙΚΗ – ΓΕΩΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ, ΜΜΒ ΟΜΙΛΟΣ ΜΕΛΕΤΩΝ Α.Ε διότι:

- α) πληροί τις προδιαγραφές του εγκεκριμένου κτηριολογικού προγράμματος,
- β) προστατεύει και αναδεικνύει το διατηρούμενο τμήμα της ανασκαφής, που οριοθετείται με ακρίβεια από τους δύο αρχαίους δρόμους Ι και ΙΙ, νότια και δυτικά αντιστοιχώς,
- γ) εντάσσει αρμονικά το κτήριο, τόσο ανάμεσα στα διατηρητέα κτήρια του σύγχρονου οικιστικού περιβαλλοντος, το οποίο αναβαθμίζεται, όσο και στον ευρύτερο χώρο της Ακροπόλεως, επιτυγχάνοντας την οπτική επαφή της αίθουσας του Παρθενώνος με τον Ιερό Βράχο και το ίδιο το μνημείο,
- δ) εξυπηρετεί το εκθεσιακό πρόγραμμα, ιδίως της έκθεσης των γλυπτών του Παρθενώνος στην διάφανη αίθουσα της επίστεψης του κτηρίου του υπό ανέγερση νέου Μουσείου Ακροπόλεως σε ανάλογη διάταξη με αυτήν του μνημείου.

A.2. Υπέρ της έγκρισης του αριθμού και της οριστικής θέσης των προβλεπόμενων από την μελέτη υποστυλωμάτων στον χώρο του διατηρούμενου τμήματος της ανασκαφής (σχέδιο ΠΑ 20), διότι με τη διάταξη που προτείνεται δεν θίγονται οι αρχαιότητες, αναδεικνύονται κατάλληλα και παράλληλα εξασφαλίζεται η στατική και αντισεισμική αντοχή του κτηρίου. Για τις ανάγκες θεμελίωσης του κτηρίου στις θέσεις των υποστυλωμάτων K11, K19, K23, K24, K25, K21, K71, K67, K76, K74, K14, K79 και K84, όπως φαίνεται στο σχέδιο ΠΑ 20, θα γίνει αποδόμηση σημειακά μικρού ποσοστού αρχαίων καταλοίπων (συνολικής επιφανείας 6 περίπου τ.μ.) κακής διατήρησης ή ήσσονος σημασίας, η απομάκρυνση των οποίων δεν διαταράσσει την ενότητα και την αναγνωσιμότητα των αναδεικνυόμενων αρχαίων οικοδομικών συγκροτημάτων (εκτάσεως 3.200 τ.μ.).

A.3. Υπέρ της έγκρισης της εφαρμογής της προτεινόμενης σεισμικής μόνωσης στη στάθμη του δαπέδου του ισογείου, για την εξασφάλιση αντισεισμικής θωράκισης του κτηρίου και των εκθεμάτων.

A.4. Υπέρ της έγκρισης της από 31-5-2003 ειδικής μελέτης για τα υαλοπετάσματα του περιβλήματος του κτηρίου, όπως αυτή εκπονήθηκε από το μελετητικό γραφείο HUGH DUTTON ASSOCIATES.

B. Υπέρ της έγκρισης της από 31-5-2003 μελέτης «προστασία διατηρητέων αρχαίων – μελέτη επιχώματος προστασίας αρχαίων» για την προσωρινή επίχωση και προστασία των διατηρητέων

ΕΚ

μελέτη τουλάχιστον με την πρακτική που έχω και εγώ τόσα χρόνια στην Υπηρεσία, δεν την βλέπω στην καλύτερη των περιπτώσεων νωρίτερα από δυο ή και τρία χρόνια από τώρα. Τουλάχιστον δυο χρόνια από τώρα.

Πρέπει νομίζω να προχωρήσει πάρα πολύ αυτό, το θέμα της μελέτης. Να προχωρήσει η μελέτη. Θα δείτε ποιός τρόπος θα είναι αυτός να βρείτε τον μελετητή και να του αναθέσετε. Αυτό είναι ένα σημαντικό ζήτημα και θα πρέπει να συζητηθεί. Πάντως και εδώ έχετε βεβαρημένο παρελθόν.

Δεν μπορεί μετά από δύο πανελλήνιους και ένα διεθνή να πάτε φερ' ειπείν σε έναν 716. Να έρθω στο τρίτο θέμα που είναι το κυριότερο, το έθεσαν. Εγώ θα έθετα ότι αυτή η απαλλοτριώση θα είναι *sine qua non*. Δηλαδή χωρίς αυτό μην κάνετε καμία κουβέντα.

Εγώ θα έλεγα μάλιστα το εξής: Ότι μάλλον θα πρέπει να ξεχάσουμε στέγαση βασικών εκθεσιακών χώρων, πάνω από την πλάκα στεγάσεως των αρχαίων στο ροζ κατά ένα μεγάλο μέρος ή και καθόλου. Μάλλον το κτήριο πρέπει να έρθει περιμετρικά, όπου είναι κατά 90% ή 80% απίθανο να έχετε πια αρχαία.

Και έτσι θα έχετε ένα άλλο καλό, δηλαδή θα ανατρέψει και το κτήριο. Κάνω έκκληση στο θέμα των απαλλοτριώσεων. Είναι ευτύχημα που ακούω ότι νομικά έχει προχωρήσει. Ενδεχομένως και άλλες απαλλοτριώσεις από τώρα. Αυτό είναι το κυριότερο. Δώστε στην χλιοταλαιπωρημένη Υπηρεσία και δεν είναι μόνο της κας Φιλιπποπούλου, είναι και άλλες Υπηρεσίες που έχουν ταλαιπωρηθεί.

Και εδώ οι όλοι προκάτοχοι της κας Τριάντη και η κα Τριάντη και οι Επιτροπές Ακροπόλεως. Είναι πολλοί άνθρωποι που έχουν απασχοληθεί μερικές εκατοντάδες ωρών. Δώστε τους ευκαιρία, τούτη τη φορά δεν συγχωρούνται άλλες παραλείψεις ή άλλα λάθη ή άλλα ξέχασα ή άλλα δεν έκανα.

Τώρα κολλάει το σίδερο στην βράση. Προχωρήστε σε δραστικές επεμβάσεις προς την κατεύθυνση των απαλλοτριώσεων. Έχετε κερδίσει χρόνο, είναι πολύ σοφό αυτό που έγινε, πολύ σωστό. Ενδεχομένως και άργησε η κα Φιλιπποπούλου, να αναπνεύσει το οικόπεδο.

Αυφιβάλλω αν μπορείτε να πάτε προς την Διονυσίου Αρεοπαγίτου γιατί έχει το ΥΠΕΧΩΔΕ τα οιατηρητέα του, αν μπορείτε να τα αννίξετε. Δεν ξέρω αν θα σας αφήσουν και την εκκλησούλα εκεί να την νκορμίσσετε. Δυο πράγματα, σύντμηση του χρόνου για να αποκτήσετε στα χέρια σας μελετητή και μετά από 10, 12 μήνες κάποια μελέτη και ταυτόχρονα δώστε το ως οικόπεδο μελέτες, ως γη της μελέτης, αν είναι δυνατόν το σύνολο του τετραγώνου, το μεγαλύτερο μέρος τέλος πάντων, κα Φιλιπποπούλου.

Φ

Εν
Μαζί με την ψυχή αυτή που πονάει και κάτω το σώμα αυτό και ένα άλλο κομμάτι. Και ταυτόχρονα το τρίτο που συνιστώ, μαζέψτε τα τετραγωνικά και άλλο. Αν το '76 έβγαινε με 6,5 χιλιάδες τετραγωνικά συν τα βοηθητικά 9, διερρωτώμαι γιατί δεν βγαίνει.

Από τότε υπήρχε η απαίτηση αυτή, το θυμάται ο κ.Μπούρας πολύ καλά, είναι παλιά υπόθεση αυτή να έχουμε μια ορθογώνια αίθουσα μεγάλη, για να μπορεί να βλέπει κανείς και την.. Και μάλιστα λέγαμε και για αντίγραφα που θα βάζαμε εάν τυχόν δεν είχαμε τα πραγματικά.

Τρεις κατευθύνσεις. Επαναλαμβάνω. Ταχύτατα απαλλοτριώσεις και ενδεχομένως και άλλες πολυκατοικίες εκεί. Δεύτερον, ταχύτατες διαδικασίες πια στον εντοπισμό και απόκτηση μελετητή. Και το τρίτο, η μελέτη να δοθεί το μίνιμουμ των περιθωρίων για να συνταχθεί. Γιατί αλλιώς θα χάσατε την ευκαιρία των χρημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι ήμουν πολύ συγκεκριμένη όταν είπα ότι τον Φεβρουάριο ορίζεται από το δικαστήριο τιμή μονάδος στις απαλλοτριώσεις. Σας είπα ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει πολιτική βούληση οι συγκεκριμένες απαλλοτριώσεις να προχωρήσουν.

Από εκεί και πέρα για τη διαδικασία της μελέτης, το πώς θα ανατεθεί η μελέτη αυτή, δεν είναι ένα θέμα που αφορά την αρμοδιότητα του συγκεκριμένου Συμβουλίου. Ούτε θα συζητηθεί σήμερα σ' αυτό το τραπέζι, ούτε θα συζητηθεί στο Συμβούλιο. Είναι ένα θέμα που αφορά άλλα όργανα του υπουργείου.

Το μόνο που έχω να πω είναι ότι οι κοινοτικές οδηγίες, εφ' όσον θέλουμε να εκμεταλλευτούμε -και δεν έχουμε άλλη δυνατότητα- παρά να εκμεταλλευτούμε το Γ πακέτο και τα χρήματα τα οποία εξασφαλίζει και την συνεχή χρηματοδοτική ροή, βάζοντας συγχρόνως και ευτυχώς τους περιορισμούς τους χρονικούς.

Και αν θέλετε εγώ δεν μιλώ για το 2006, αλλά μιλώ για το 2004 το οποίο είπε προηγουμένως και ο Πρόεδρος. Υπάρχουν οι κοινοτικές οδηγίες, οι οποίες δίνουν συγκεκριμένες λύσεις και συγκεκριμένους χρόνους. Επ' αυτών των κοινοτικών οδηγιών θα γίνει η συζήτηση εκεί που πρέπει να γίνει, για να αποφασιστεί το ταχύτερο δυνατό, το ποιά θα είναι η διαδικασία που θα ακολουθηθεί για την ανάθεση.

Αυτή τη στιγμή δεν νομίζω ότι είναι του παρόντος να αναλώνουμε χρόνο, συζητώντας για το πώς θα γίνει η ανάθεση.

Ε.ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ: Για να μη δημιουργηθεί παρανόηση κ.Δημακόπουλε και καλά κάνετε και το θέσατε γιατί πιθανόν να έχει δημιουργηθεί το ερώτημα και σε άλλους, έχουμε χρήση γης για όλο το οικοδομικό τετράγωνο, πλην των δύο διατηρητέων της Αεροπαγίτου για χρήση Μουσείου. Αυτό σημαίνει ουσιαστικά δέσμευση.

ΕΜ

Επιπλέον, μετά από αποφάσεις πολλές αιτού εδω του Συμβουλίου, έχουμε προάξεις απαλλοτριώσεως για όλα τα ακίνητα του οικοδομικού τετραγώνου, πάλι των δύο διατηρητέων της Δεσποτινίου, όχι των τριών των δυο, για το καθ' ένα από τα διατηρητέα. Απλώς διαλέξαμε να προτάξουμε αυτές τις πέντε, διότι δεν είναι δυνατόν να ανοίξεις τόσα μέτωπα.

Αν θέλεις δηλαδή να πιάσεις τον χρόνο που είπαμε, αναγκαστικά πρέπει να βάλεις κάποιες προτεραιότητες και βάζουμε αυτές. Δεν σημαίνει όμως ότι εγκαταλείπουμε τα πάντα. Διευκρινίζω απλώς.

Θ.ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Από το έτος 1992 μέχρι σήμερα, χειρίζεται το γραφείο μας τις υποθέσεις στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω μείζονος σπουδαιότητας που αφορούν τα του Μουσείου. Ειδικότερα από το '96 και έπειτα, διεξαγάγαμε τρεις πολύ μεγάλες δίκες που έθιξαν και επέλυσαν πρωτόγνωρα νομικά θέματα.

Το θέμα της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, το θέμα των πολεοδομικών ρυθμίσεων του ΥΠΕΧΩΔΕ (όροι δομήσεως, πεζόδρομοι, προκήπια κλπ) και τρίτο, το θέμα του κύρους των διοικητικών πράξεων περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως. Εκείνο που για πρώτη φορά ελύθηκε από τις υπ' αριθμ. 304 και 305 του '98 αποφάσεις της ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, υιοθέτησε ως νομικώς βάσιμη το λεγόμενο ζήτημα της σταθμίσεως της αξίας των πολιτιστικών αγαθών.

Δηλαδή ειδικότερα, όταν η διοίκηση πρόκειται να κάνει κάποιο έργο υπέρ ενός πολιτιστικού αγαθού μείζονος σπουδαιότητας και αξίας και τίθεται θέμα επιβολής περιορισμών ή μεταφοράς ή καταστροφής πολιτιστικού αγαθού ησσονος σημασίας, εάν αυτό είναι νόμιμο, εάν αιτιολογείται με λιαν ειλικρινή αιτιολογία, οηλαδή περιορισμών ή μεταφοράς ή καταστρέφω το ησσονος σημασίας, με αιτιολογία ειδική χάριν του μείζονος σημασίας και αυτό ήταν με ένα διατηρητέο του νομού Νεοτόρων Μνημείων εν σχέση με την Ακρόπολη ετέθη.

Εκκρίθηκε ως νόμιμη αυτή, το κατ' ουσίαν βάσιμο βέβαια είναι θέμα ειδικής αιτιολογίας, να αιτιολογήσεις γιατί πρέπει ή να μεταφερθούν ή να καταστραφούν ή να περιοριστούν, ανάλογα το γιατί. Αυτό ήθελα να πω.
Ι.ΤΟΥΡΑΤΣΟΓΛΟΥ: Απλώς ήθελα να επισημάνω, σαφώς όσα έχουν προηγηθεί θέτουν το θέμα στην βάση του. Είναι μια κατάσταση η οποία έχει διαμορφωθεί, δεν ήταν επιθυμητή. Αλλά μπορεί να ξεπεραστεί από τις λύσεις που προτείνονται και να είναι επ' ωφελεία δεν θα έλεγα του Μουσείου τόσο, όσο της ιδέας της διατήρησης και της ανάδειξης του περιβάλλοντος την Ακρόπολη χώρου, που δεν έχει τεθεί. Και νομίζω ότι είναι το κυριότερο.

Εάν πρόκειται όχι μονάχα να διατηρηθεί ο χώρος της ανασκαφής, αλλά και να αναδειχθεί είτε ως αντικείμενο όρασης από ένα κάποιο ύψος, είτε ως χώρος -που δεν το πιστεύω- επίσκεψης, θα πρέπει ανυπερθέτως το Μουσείο αυτό το οποίο έχει χαρακτηριστεί ως Μουσείο Ακροπόλεως, να

Handwritten signature and initials.

- επιτρεπτό για την περιοχή όριο σημαντικό επιπλέον ύψος ώστε να υπάρχει «οπτική σύνδεση των εκθεμάτων με τον ίδιο τον Βράχο της Ακροπόλεως» (βλ. την μακέτα στο φυλλάδιο «ένα μουσείο φιλικό προς τον επισκέπτη» όπου εμφανίζονται τα δύο διατηρητέα κτίρια και υπάρχει και σχεδιάγραμμα βάσει του οποίου φαίνεται το απρόσκοπτο της θέας από την αίθουσα των γλυπτών του Παρθενώνα προς την Ακρόπολη).

- Στο από 24.6.2003 πρακτικό του ΚΑΣ προκύπτει ότι η μελέτη του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως «εντάσσει αρμονικά το κτήριο, τόσο ανάμεσα στα διατηρητέα κτήρια του σύγχρονου οικιστικού περιβάλλοντος, το οποίο αναβαθμίζεται, όσο και στον ευρύτερο χώρο της Ακροπόλεως, επιτυγχάνοντας την οπτική επαφή της αίθουσας του Παρθενώνος με τον Ιερό Βράχο και το ίδιο το μνημείο». Στο αυτό δε πρακτικό ο Πρόεδρος του ΟΑΝΜΑ αναφέρει ότι «Μολονότι το Μουσείο δεν θα είναι ορατό από την οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου, η αίθουσα του Παρθενώνα θα ξεχωρίζει, συνδέοντας σε ένα αστικό περιβάλλον το Μουσείο με τον βράχο, στον οποίο ανήκουν οι αρχαιότητες που θα περιέχει».

Συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται και σε σειρά αποφάσεων της ολομελείας ΣτΕ [βλ. αποφάσεις 676/2005, σκέψη 24 (σελ. 10), 2175/2004, σκέψη 17 (σελ. 11-12) 3454/2004, σκέψη 12 (σελ. 5)]¹, οι οποίες μάλιστα με **σοβαρή μειοψηφία** και με σημαντικά επιχειρήματα αντιτίθεντο στην ανέγερση ενός τόσο ογκώδους κτιρίου στην

⁵ Συγκεκριμένα οι αποφάσεις αυτές στο σκεπτικό τους αναφέρουν τα εξής:

«Επειδή από τα εκτιθέμενα στο από 24.6.2003 πρακτικό της γνωμοδοτήσεως του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (ΚΑΣ) που συνοδεύει την προσβαλλομένη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού προκύπτει ότι **έχει αντιμετωπισθεί το ζήτημα της σχέσεως του Μουσείου με το βράχο της Ακροπόλεως, εκτιμάται δε ότι το Μουσείο αφενός δεν είναι ορατό από την οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου και, συνεπώς δεν επιβαρύνει τα μνημεία και διατηρητέα κτίρια εκατέρωθεν της οδού, αφετέρου δε η υψομετρική του θέση και η απόστασή του από την Ακρόπολη είναι τέτοια που να μην αλλοιώνει το χαρακτήρα της περιοχής.** Ειδικά, για το ανώτερο τμήμα του Μουσείου, η κατασκευή του οποίου συνδέεται και με το ζήτημα του ύψους του κτιρίου, η σχεδιάσή του κατά το συγκεκριμένο τρόπο υπήρξε αρχιτεκτονική επιλογή με σκοπό την οπτική σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο το βράχο της Ακροπόλεως. Κατόπιν αυτών, ο λόγος ακυρώσεως ότι η ανέγερση ενός κτιρίου του μεγέθους, του ύψους και του όγκου του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως τελεί σε δυσαρμονία με τα μνημεία του βράχου της Ακροπόλεως και ότι η προσβαλλομένη δεν αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς ως προς το σημείο αυτό, πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Ι. Μαρή, Ν. Σακελλαρίου, Γ. Παπαγεωργίου, Μ. Καραμανώφ και Δ. Αλεξανδρή, η εκ του Συντάγματος και του αρχαιολογικού νόμου επιβαλλομένη προστασία και ανάδειξη των αρχαίων μνημείων έχει την έννοια ότι δεν είναι νόμιμη οποιαδήποτε παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξή τους χώρου, δυναμένη να βλάψει ή να υποβαθμίσει ταύτα. Ειδικώς δε προκειμένου περί των μνημείων της Ακροπόλεως, τα οποία αποτελούν εξέχοντα στοιχεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, η ανωτέρω συνταγματική προστασία καθιστά ταύτα και δεσπόζοντα στοιχεία όχι μόνον της εγγύς των μνημείων ζώνης, αλλά ολοκλήρου της ευρύτερης περιοχής των Αθηνών, εις τρόπον ώστε να μην είναι επιτρεπτό να επισκιάζονται εξ άλλων κτιρίων λόγω των διαστάσεων, ύψους, όγκου κ.λπ. αυτών. Κατά συνέπεια η κατασκευή του επιμάρχου Μουσείου, ύψους από 15,30 μ. μέχρι 28,50 μέτρων και όγκου σχεδόν πενταπλασίου του Παρθενώνος, σε απόσταση 370 μόλις μέτρων από την νότια πλευρά του ιερού βράχου, προσβάλλει προδήλως και κατά κοινή πείρα την δεσπόζουσα θέση των μνημείων και συνιστά, για τον λόγο τούτο, ανεπίτρεπτον παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξή τους χώρου.»

«2.....Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. πρωτ. ΥΠΠΟ/ΑΠΑΛΛ./Φ.177/2060/59/10.1.2001 πράξη του Γενικού Διευθυντή Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού, με την εξής αιτιολογία : "Η ανασκαφική αρχαιολογική έρευνα, εργασία λεπτή και επιστημονικά εξειδικευμένη συναρτάται με ερευνητικά προγράμματα καθώς και με τις κάθε φορά δυνατότητες της Υπηρεσίας (πιστώσεις, προσωπικό κ.λπ). Το 1973, οπότε απαλλοτριώθηκε το ακίνητο, είχε αρχίσει να διαμορφώνεται η κρατούσα σήμερα άποψη της διατηρήσεως όσων κτηρίων παρουσιάζουν κάποιο αρχιτεκτονικό ή μορφολογικό ενδιαφέρον, υπό την προϋπόθεση της διεξαγωγής της ανασκαφικής έρευνας κατά την διάρκεια των εργασιών επισκευής. Το κτήριο της οδού Σ. 1 διαθέτει ενδιαφέροντα μορφολογικά στοιχεία ήπιου νεοκλασσικού ρυθμού και με το Π.Δ. 24.10.1980 (ΦΕΚ 617/τ. Δ'/8.11.1980) **χαρακτηρίστηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ ως διατηρητέο, αποκλεισμένης έτσι και της κατεδαφίσεώς του.** Το κτήριο υπέστη ζημιές κατά τον σεισμό της 7ης Σ 1999. Η αποκατάστασή του εντάχθηκε στο πρόγραμμα επισκευής σεισμόπληκτων κτηρίων από την αρμόδια Δ/ση Πολιτιστικών Κτιρίων του ΥΠ.ΠΟ. Εξυπακούεται ότι προ ή κατά την διάρκεια των οικοδομικών εργασιών θα διενεργηθεί ο απαιτούμενος αρχαιολογικός έλεγχος στο ακίνητο. Ως προς την χρήση του κτηρίου προγραμματίζεται η στέγαση κέντρου τεκμηριώσεως μνημείων νοτίας κλιτύος Ακροπόλεως. Στα πλαίσια επίσης των εργασιών για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων των Αθηνών, και συγκεκριμένα στην αρχιτεκτονική προμελέτη για την συνολική ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων της νότιας κλιτύος της Ακροπόλεως, έχουν μελετηθεί οι επεμβάσεις και οι εργασίες συντηρήσεως για την ανάδειξη και του ύφους του κτιρίου.

6. Επειδή, από τα εκτεθέντα στη δεύτερη σκέψη, προκύπτει ότι ο σκοπός, για τον οποίο κηρύχθηκε η επίμαχη απαλλοτρίωση, δηλαδή η διενέργεια ανασκαφών προς ανεύρεση και συντήρηση αρχαιοτήτων, έχει εγκαταλειφθεί, εφόσον το κτίριο, που ευρίσκεται στο απαλλοτριωθέν ακίνητο, εμβαδού 246 τ.μ., κηρύχθηκε διατηρητέο με το από 24.10.1980 π.δ/μα, αποκλεισμένης, συνεπώς, της κατεδαφίσεώς του – όπως δέχεται, άλλωστε, και η ίδια η Διοίκηση με την υπ' αριθ. πρωτ. ΥΠΠΟ/ΑΠΑΛΛ./Φ.177/2060/59/10.1.2001 πράξη του Γενικού Διευθυντή Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού - και, ως εκ τούτου, και της διενέργειας ανασκαφών.»

Αριθ. καταθέσεως: 7746/2007

Βοηθός Εισηγητής: Νέγρης Χρήστος

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ορίζει σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 5, 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989 υπό τον τίτλο "Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας" (ΦΕΚ 8 Α'), δικάσιμο για να συζητηθεί στο Ε Τμήμα η αίτηση της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ** την Τετάρτη, 12 Μαρτίου 2008 ώρα 9.30 π.μ. στην Επταμελή σύνθεση, λόγω σπουδαιότητας, με εισηγητή τη Σύμβουλο Σακελλαροπούλου Αικατερίνη.

Παραγγέλλουμε να ανακοινωθεί στον εισηγητή η δικογραφία και να κοινοποιηθούν αντίγραφα της αιτήσεως και της παρούσας πράξεως στον αρμόδιο **ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ** με την παράκληση να διαβιβάσει τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από τη δικάσιμο στον εισηγητή απευθείας όλα τα σχετικά με την υπόθεση έγγραφα, συνοπτική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας, καθώς και τα τυχόν έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται ότι έγινε η κοινοποίηση στον αιτούντα ή ότι αυτός έλαβε γνώση του περιεχομένου των προσβαλλομένων πράξεων.

Αθήνα, 27/11/2007

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Κων. Μενουδάκος

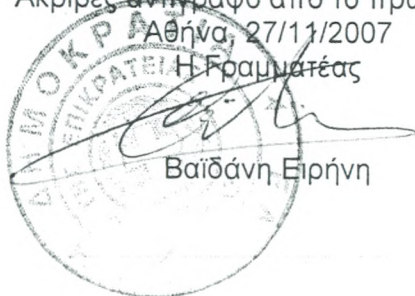
Γ. Σακελλαρίου

Ακριβές αντίγραφο από το πρωτότυπο

Αθήνα, 27/11/2007

Η Γραμματέας

Βαϊδάνη Ειρήνη

ΣΕΙΡΑ Α
1468336

ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ

€ 7 €

ΕΠΤΑ ΕΥΡΩ

ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΑΠΟ *Λωχνην-*

όνομα και

Θραν. Οικιστη

επώνυμο καταθέτη

ΓΙΑ *αίτηση αμειψιμότητας*

αίτια κατάθεσης

ΤΗΝ *23/11/2007*

ημερομηνία

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

σφραγίδα - υπογραφή

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΑΙΤΗΣΗ

Του κοινωφελούς και μη κερδοσκοπικού Σωματείου με την επωνυμία «Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (Ελληνική Εταιρεία) που εδρεύει στην Αθήνα (Τριπόδων 28, Πλάκα) και όπως εκπροσωπείται νομίμως.

ΚΑΤΑ

1. Του Υπουργού Πολιτισμού.
2. Του Ελληνικού Δημοσίου νομίμως εκπροσωπούμενου.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1. Της υπ' αριθμόν ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/81316/2228/ 30 Αυγούστου 2007 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού περί εγκρίσεως «της ολικής και διηνεκούς άρσης προστασίας του χαρακτηρισμένου ως μνημείου, με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1164/19744/9.5.1988 (ΦΕΚ 357 Β/7.6.1988) απόφαση, ακινήτου επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθ. 17, περιοχής Μακρυγιάννη, Δήμου Αθηναίων (Ο.Τ. 440)» η οποία καλείται εφεξής η «προσβαλλόμενη απόφαση», εδημοσιεύθη στο υπ' αριθμόν 418, Τεύχος ΑΑΠ της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της 12^{ης} Σεπτεμβρίου 2007, το οποίον εκυκλόφορησε την 27^η Σεπτεμβρίου 2007.

2. Της περιεχομένης στο υπ' αριθμόν Πρακτικό 1/3.7.2007 (εφεξής το Πρακτικό) γνωμοδοτήσεως του κατά το άρθρο 50 παρ. 6 εδαφ. β του ν. 3028/2002 Ειδικού Οργάνου, η οποία φέρεται ως ληφθείσα «κατά πλειοψηφία» καθώς και πάσης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως.

I

1. Η Ελληνική Εταιρεία είναι κοινωφελές και μη κερδοσκοπικόν σωματείου, αποτελεί μη Κυβερνητική Οργάνωση (ΜΚΟ/NGO) και ως σκοπόν έχει κατά το

καταστατικό της, μεταξύ άλλων: «1. Να τονώσει το ενδιαφέρον και την πεποίθηση του κοινού για την αξία της πολιτιστικής τους κληρονομιάς (ιστορικής, καλλιτεχνικής και αρχιτεκτονικής) ...

«2.

«3.

4. Να συμβάλλει με κάθε νόμιμο μέσο στην προστασία και την ορθή διαχείριση της φυσικής και ανθρωπογενούς κληρονομιάς της χώρας μας».

Για την επίτευξη των σκοπών αυτών η Ελληνική Εταιρεία (βλ. άρθρο 3 του καταστατικού της) «μπορεί να κάνει χρήση κάθε νομίμου μέσου όπως:

“1. Να προκαλεί την προσοχή και εγρήγορση των αρμοδίων και να επικαλείται την βοήθεια των τοπικών, εθνικών, ευρωπαϊκών και διεθνών αρχών αλλά και της κοινής γνώμης και των ειδικών, ώστε με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων να προστατεύεται και να αποκαθίσταται η πολιτιστική και φυσική κληρονομία...».

«2. να χρησιμοποιεί τα αναγκαία νομοθετικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα που θα διευκολύνουν την διατήρηση ή θα δυσκολεύουν την αλλοίωση της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς

«3.

«4. Να φροντίζει για την ... διάσωση ... κάθε μνημείου ή αντικειμένου (σε αυτά περιλαμβάνονται κάθε είδους κτίσμα με την εσωτερική και την εξωτερική του διακόσμηση) με καλλιτεχνικό, αρχιτεκτονικό ... ενδιαφέρον.

«5. Να προβαίνει στις κατάλληλες ενέργειες ενώπιον αρχών και οργανισμών για τη διατήρηση του ιδιαίτερου χαρακτήρα οικισμού και τοπίων για την ανανέωση κτιρίων και τόκων που παρουσιάζουν αρχιτεκτονικό ή ιστορικό ενδιαφέρον

«6.

2. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει με σαφήνεια ότι η Ελληνική Εταιρεία έχουσα ως σκοπόν, μεταξύ άλλων, την προστασία και διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς στην οποία περιλαμβάνεται και η αρχιτεκτονική κληρονομιά πρόδηλον έννομον έχει συμφέρον και δικαιούται να προβεί στις

απαραίτητες ενέργειες και να χρησιμοποιήσει όλα τα νόμιμα μέσα για τη διατήρηση και προστασία του επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθμ. 17 πολωρόφου κτιρίου, το οποίο έχει χαρακτηριστεί ορθώς ως «μνημείον» χρήζον ειδικής προστασίας αφού αποτελεί ιδιαίτερον χαρακτηριστικόν δείγμα της αρχιτεκτονικής κληρονομίας. Έτσι η Ελληνική Εταιρεία παρενέβη διά του εκπροσώπου της κ. Ιωσήφ Ευφραιμίδη, αρχιτέκτονος πολεοδόμου κατά τη συνεδρίαση του κατά το άρθρο 50 παρ. 6 εδαφ. Β του ν. 3028/2002 Ειδικού Οργάνου (εφεξής το Ειδικόν Όργανον) το οποίο φέρεται ότι γνωμοδότησε υπέρ της «ολικής και διηνεπώς άρσεως της προστασίας» του κτιρίου-μνημείου (βλ. σ. 11 και 15-16 του Πρακτικού) και με την παρούσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως με την οποία ενεκρίθη η ολική και διηνεκής άρση της προστασίας του κτιρίου μνημείου που αποτελεί ιδιαίτερον και χαρακτηριστικόν δείγμα της αρχιτεκτονικής μας κληρονομίας και με την οποία επιδιώκεται η κατεδάφιση του και εντεύθεν η καταστροφή και απώλεια αυτού. Ειδικώτερα η Ελληνική Εταιρεία ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως η οποία είναι παράνομος, και ανατιολόγητος και εσφαλμένη και για όσους λόγους επιφυλάσσεται να προτείνει νομίμως και εμπροθέσμως και για τους εξής.

3. Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με σειρά αποφάσεων της (ΟΛΣΤΕ 2175/2004, ΟΛΣΤΕ 3454/2004 ΟΛΣΤΕ 676/2005) κρίνοντας επί αιτήσεως ακυρώσεως κατά διαφόρων διοικητικών πράξεων που αφορούσαν στην ανέγερση του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως απεφάνθη, μεταξύ άλλων, κατά τα εξής:

«17. Επειδή, εν σχέσει με τον περιβάλλοντα τον αρχαιολογικό του δημοσίου κτήματος Μακρυγιάννη χώρο προβάλλεται ότι η κατασκευή ενός κτιρίου του μεγέθους του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως «αντιμάχεται και αντιπαράτίθεται ευθέως προς τον Ιερό Βράχο και κυρίως προς τον Παρθενώνα, με αποτέλεσμα ... να κατατείνει στη μείωση της προοπτικής, όχι μόνο του Μνημείου της Ακρόπολης καθαυτού, αλλά και των λοιπών μνημείων της νότιας κλιτύος της Ακροπόλεως», ιδίως δε λόγω των ειδικών όρων δομήσεως που

Handwritten notes and a circular stamp in the top right corner.

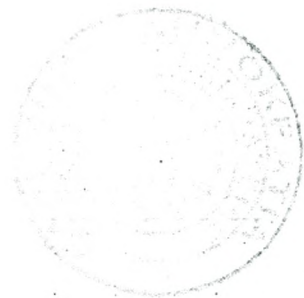
ετέθησαν και δη του ύψους και ότι συνεπώς, η έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού για την ανέγερση ενός τέτοιου κτιρίου χορηγείται κατά παράβαση του Συντάγματος, του ν. 3028/2002 και των διεθνών συνθηκών που έχουν μνημονευθεί πιο πάνω. Στα πρακτικό του ΚΑΣ αναφέρονται τα εξής σχετικά με το θέμα αυτό: «Ο κ. ... θεωρεί απολύτως ικανοποιητική τη σχέση ανάμεσα στο Νέο Μουσείο και την Ακρόπολη, διότι ο επισκέπτης θα μπορεί μέσα από το Μουσείο να περάσει κατευθείαν στο χώρο του Διονυσιακού Θεάτρου και από εκεί να ανεβεί κατευθείαν επάνω στην Ακρόπολη..

Όσον αφορά στη σχέση του Μουσείου με το βράχο, κρίνει ότι επιτυγχάνεται η καλύτερη δυνατή αρμονία, σε συνδυασμό με την αμεσότητα της σχέσης.

Αναφερόμενος στα απόλυτα υψόμετρα, όπως αναφέρονται από τον Τραυλό, στο επίπεδο της Ακροπόλεως το υψόμετρο είναι 150 μ. από τη θάλασσα, ενώ στο επίπεδο του Μουσείου το υψόμετρο είναι 75 μ.» στη συνέχεια δε συγκρίνεται αυτή η διαφορά υψομέτρου με τη διαφορά Ακρόπολης – Διονύσου που είναι 45 μ.

« Όσον αφορά στην απόσταση του Μουσείου από το βράχο, θα είναι και αυτή πολύ μεγάλη, δηλαδή θα είναι σε απόσταση 255 μ. από το τείχος και 370 μ. από το νοτιότερο άκρο του βράχου ... το Μουσείο είναι εντεταγμένο στον αστικό χώρο, ακόμα και το ανώτατο τμήμα του Μουσείου, για το οποίο θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι θα προσέβαλε την Ακρόπολη, καθώς θα κατασκευαστεί με χρήση κρυστάλλων, όχι μόνον δεν προσβάλλει, αλλά προσφέρει και από την Ακρόπολη μια πολύ καλή θέα ...» Ο «συμφωνεί με τον για τη βλάβη που θα προκαλούσε η μορφή ενός μεγάλου στεγάστρου, και εκφράζει την άποψη ότι το διάφωτο οικοδόμημα του Μουσείου, με τα γλυπτά του Παρθενώνα στην κορυφή του, ταιριάζει απολύτως με το χώρο, προσθέτοντας ένα ακόμη συμβολικό στοιχείο στη σημαντική του διάσταση». Ο ... αναφέρει ότι «μολονότι το Μουσείο δεν θα είναι ορατό από την Οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου, η αίθουσα του Παρθενώνα θα ξεχωρίσει συνδέοντας σε ένα αστικό περιβάλλον το Μουσείο με το βράχο, στον οποίο ανήκουν οι αρχαιότητες που θα περιέχει». **Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι έχει αντιμετωπισθεί το ζήτημα της σχέσεως του Μουσείου με το βράχο της Ακροπόλεως, εκτιμάται δε ότι το Μουσείο αφενός μεν δεν είναι ορατό από τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου και, συνεπώς, δεν επιβαρύνει τα μνημεία και διατηρητέα κτίρια εκατέρωθεν της οδού, αφετέρου δε η υψομετρική**

του θέσης και η απόσταση από την Ακρόπολη είναι τέτοια που να μην αλλοιώνει το χαρακτήρα της περιοχής. Ειδικά για το ανώτερο τμήμα του Μουσείου, η κατασκευή του οποίου συνδέεται και με το ζήτημα του ύψους του κτιρίου, η σχεδίαση του κατά το συγκεκριμένο τρόπο υπήρξε αρχιτεκτονική επιλογή με σκοπό την οπτική σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο το βράχο της Ακροπόλεως. Ειδικότερα, επί του ζητήματος της σχέσεως του Μουσείου με τον περιβάλλοντα χώρο του, η Διοίκηση επικαλείται τα εξής υψομετρικά στοιχεία: υψόμετρο Ακρόπολης + 156, Μουσείου + 101,47 κτιρίου Weiler + 96,47 και γειτονικών πολυκατοικιών + 99,50. Ο ισχυρισμός, εξ άλλου, των αιτούντων σχετικά με τον όγκο του Μουσείου (615.904 κ.μ. ή 1.920.000 κ.μ.) δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλλου, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από το σχεδιάγραμμα K-002, ο όγκος ανέρχεται σε 126.712 κ.μ. έναντι επιτρεπομένης κατ' όγκον εκμετάλλευσης 218.436 κ.μ. Δεδομένου δε ότι ενόψει της ανεγέρσεως του Μουσείου κατεδαφίσθησαν 10 πολυκατοικίες και 10 οικίες 2όροφες ή 3όροφες, απελευθερώνοντας χώρο περίπου 130.000 κ.μ., δεν καθίσταται προφανές ότι το περιβάλλον του βράχου της Ακροπόλεως αλλοιώνεται αισθητικά. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, ως προς τη σχέση του Μουσείου με το Βράχο της Ακροπόλεως, εφόσον ο Υπουργός Πολιτισμού, αποδεχόμενος τη γνωμοδότηση του ΚΑΣ, δεν φαίνεται να θεωρεί δεδομένη την εξάντληση του προβλεπόμενου ύψους, αλλά επιλέγει, ασκώντας επιτρεπώς τη διακριτική του ευχέρεια, την αρχιτεκτονική λύση της αίθουσας των γλυπτών, η οποία βρίσκεται σε οπτική επαφή με την Ακρόπολη. Εξ άλλου, όπως ήδη έχει κριθεί (Σ.τ.Ε 3279 Ολ), συνιστά νόμιμη επιλογή η συγκεκριμένη θέση του Μουσείου για την ανάδειξη των αρχαιοτήτων της Ακροπόλεως. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Ι. Μαρή, Ν. Σακελλαρίου, Γ. Παπαγεωργίου, Μ. Καραμανώφ και Δ. Αλεξανδρή. Η εκ του Συντάγματος και του αρχαιολογικού νόμου επιβαλλομένη προστασία και ανάδειξη των αρχαίων μνημείων έχει την έννοια ότι δεν είναι νόμιμη οποιαδήποτε παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξη τους χώρου, δυναμένη να βλάψει ή να υποβαθμίσει ταύτα. Ειδικώς δε προκειμένου περί των μνημείων της Ακροπόλεως, τα οποία αποτελούν εξέχοντα στοιχεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, η ανωτέρω συνταγματική προστασία καθιστά ταύτα και δεσπάζοντα στοιχεία όχι μόνον της εγγύς των μνημείων ζώνης, αλλά ολοκλήρου της ευρύτερης περιοχής των

Αθηνών, εις τρόπον ώστε να μην είναι επιτρεπτό να επισκιάζονται εξ άλλων κτιρίων λόγω των διαστάσεων, ύψους, όγκου κ.λπ. αυτών. Κατά συνέπεια η κατασκευή του επιμάχου Μουσείου, ύψους από 15,30 μ. μέχρι 28,50 μέτρων και όγκου σχεδόν πενταπλασίου του Παρθενώνος, σε απόσταση 370 μόλις μέτρων από την νότια πλευρά του ιερού βράχου, προσβάλλει προδήλως και κατά κοινή πείρα την δεσπόζουσα θέση των μνημείων και συνιστά, για τον λόγο τούτο, ανεπίτρεπτον παρέμβαση εντός του αναγκαίου για την ανάδειξη τους χώρου (βλ. σκέψη 17 της ΟΛΣΤΕ 2175/2004, σκέψη 12 της ΟΛΣΤΕ 3454/2004, σκέψη 24 της ΟΛ.ΣΤΕ 676/2005).

4. Με τις προρρηθείσες, συνεπώς, αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας επελύθη το διοικητικής φύσεως ζήτημα της σχέσεως του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως με το Βράχο της Ακροπόλεως και της γύρωθεν περιοχής και της οπτικής συνδέσεως των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο Βράχο της Ακροπόλεως. Ειδικότερα όπως προκύπτει από την προπαραταθείσα κρίσιμη περικοπή η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας δέχθηκε κατά πλειοψηφίαν ότι το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως, παρόλον το ύψους του από 15,30 μέχρι 28,50 μέτρων, τον όγκον του (126.712 κ.μ) πού είναι πενταπλάσιος του όγκου του Παρθενώνος και των τεράστιων διαστάσεων του, «δεν επιβαρύνει τα μνημεία και τα διατηρητέα κτίρια εκατέρωθεν της οδού και «δεν αλλοιώνει τον χαρακτήρα της περιοχής» ενόψει του ότι **«δεν είναι ορατό από της οδού Διονυσίου Αρεόπαγίτου»** και το υψόμετρο του κτιρίου Weiler ανέρχεται σε 96,47 μ. ενώ των γειτονικών πολυκατοικιών σε 99.50 μ. Περαιτέρω οι ίδιες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας απεφάνθησαν ότι με τη δοθείσα αρχιτεκτονική λύση (κατασκευή του ανωτέρω τμήματος του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως με χρήση κρυστάλλων» και σε ωρισμένο ύψος) αφενός επιτυγχάνεται «η οπτική σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο τον Βράχο της Ακροπόλεως και αφετέρου δεν αλλοιώνεται αισθητικά το περιβάλλον του βράχου της Ακροπόλεως». Έτσι απέρριψαν τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως κατά τους οποίους η κατασκευή του Νέου Μουσείου «αντιμάχεται και αντιπαρατίθεται ευθέως προς τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως και κυρίως προς τον Παρθενώνα, με αποτέλεσμα να κατατείνει

στη μείωση προοπτικής όχι μόνον του Μνημείου της Ακρόπολης καθαυτού, αλλά και των λοιπών μνημείων της νοτίας κλιτύς της Ακροπόλεως.»

Κατ' ακολουθίαν οι προρρηθείσες αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικράτειας απεφάνθησαν ότι το Νέον Μουσείο Ακροπόλεως δεν προσβάλλει τον Ιερόν Βράχο της Ακροπόλεως αλλά και ούτε αυτό τούτο το Μνημείο της Ακροπόλεως ουδέ τα λοιπά μνημεία της νοτίας κλιτύς της Ακροπόλεως, γιατί παρεμβάλλονται το κτίριο — μνημείο και η όμορος διατηρητέα οικοδομή και με την παρεμβολή αυτή **δεν είναι τούτο ορατό από την οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου**, πράγμα που έχει σαν συνέπεια ότι αποφεύγεται η αλλοίωση του χαρακτήρος της περιοχής, η επισκίαση της δι' αυτού (δηλαδή διά του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως) και η προσβολή της δεσπόζουσας θέσεως την οποία έχει και πρέπει να έχει ο Ιερός Βράχος της Ακροπόλεως με τα επ' αυτού μνημεία. Η διατήρηση, επομένως, του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής, **είναι**, σύμφωνα με τις ορθές αιτιολογίες των ως άνω αποφάσεων της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, **επιβεβλημένη** όχι μόνον γιατί το κτίριο-μνημείον και η όμορος διατηρητέα οικοδομή αποτελούν τμήμα της αρχιτεκτονικής μας κληρονομίας έχουν ορθά χαρακτηρισθεί ως διατηρητέα και απολαμβάνουν ειδικής προστασίας αλλά και γιατί λειτουργούν ως «φράγμα» το οποίον αποτρέπει την προσβολή της δεσποζούσης θέσεως του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως μετά των επ' αυτών μνημείων.

Άρα, η διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής αποτελούν το έρεισμα επί του οποίου εστηρίχθησαν οι προαναφερθείσες αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας για να επιλύσουν το ως άνω διοικητικής φύσεως ζήτημα και να αποφανθούν ότι το νέον Μουσείον της Ακροπόλεως δεν προσβάλλει την δεσπόζουσα θέση του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως και των επ' αυτού μνημείων ως και ότι η δοθείσα αρχιτεκτονική λύση με την οποίαν επιτυγχάνεται η οπτική σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως δεν αλλοιώνει αισθητικά το περιβάλλον αυτού.

5. Είναι, κατόπιν τούτου, προφανές ότι η κρίση των προαναφερθεισών αποφάσεων της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας περί της διατηρήσεως του κτιρίου-μνημείου καθώς και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής αποτελεί δεδικασμένον και δεσμεύει την διοίκηση, η οποία υποχρεούται να συμμορφωθεί προς αυτή. Έτσι η διοίκηση συνεπεία της δεσμευτικής δι' αυτήν κρίσεως των ως άνω αποφάσεων της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας υποχρεούται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής και να αποφεύγει οποιαδήποτε ενέργεια που είναι αντίθετη προς αυτή (95 παρ. 5 του Συντάγματος, 50 παρ. 4 και 5 του π.δ. 18/1989). Κατά μείζονα λόγο η διοίκηση υποχρεούται να αποφεύγει οποιαδήποτε ενέργεια που κατατείνει στην κατεδάφιση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής.

6. Εν τούτοις η προσβαλλόμενη απόφαση ενέκρινε την διηνεκή και ολική άρση της προστασίας του «κτιρίου – μνημείου» ώστε να καταστεί δυνατή η απαλλοτρίωση και κατεδάφιση του, πρόκειμένου να εξαφανισθεί *«το φράγμα του πολυορόφου διατηρητέου κτιρίου επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθ. 17 καθώς και του χαρακτηρισμένου από το ΥΠΕΧΩΔΕ ομόρου πολυωρόφου κτιρίου επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αριθμ. 19»* και να αποκτήσει το Νέο *«Μουσείον Ακροπόλεως που θα στεγάσει μεταξύ άλλων τα αριστουργήματα της αρχαίας Ελληνικής Πλαστικής από την Ακρόπολη ... απρόσκοπτη οπτική επαφή με τον αρχαιολογικό χώρο του Ιερού Βράχου της Ακρόπολης, με τον οποίον αποτελεί αδιάσπαστη πολιτιστική ενότητα»* και *«να αναδειχθούν και να προβληθούν ως μία αδιάσπαστη ενότητα όλες οι αρχαιότητες της νότιας κλιτύος της Ακροπόλεως ...»*. Έχοντας, όμως η προσβαλλόμενη απόφαση το προαναφερθέν περιεχόμενον προσκρούει αναμφισβητήτως προς τις προπαρατεθείσες δεσμευτικές κρίσεις των προεκδοθεισών ΟΛΣ.Τ.Ε 2175/2004, ΟΛΣ.Τ.Ε 3454/2004 και ΟΛΣ.Τ.Ε 676/2005, οι οποίες αντιθέτως απεφάνθησαν ότι η διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής είναι επιβεβλημένη, γιατί το «φράγμα» το οποίον δημιουργούν είναι αναγκαίον για να αποτραπεί η προσβολή της δεσποζούσης θέσεως του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως μετά των επ' αυτού μνημείων από το νέο Μουσείον της Ακροπόλεως ενώ

ταυτοχρόνως δεν εμποδίζει την απρόσκοπτη σύνδεση των εκθεμάτων της Ακροπόλεως με τον ίδιο τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως λόγω της δοθείσης αρχιτεκτονικής λύσεως σε συνδυασμό με το ύψος του νέου Μουσείου της Ακροπόλεως.

Η προσβαλλόμενη, συνεπώς, απόφαση εφόσον προσκρούει προς το περιεχόμενο των προεκδοθεσών ΟΛΣ.τ.Ε 2175/2004, ΟΛΣ.τ.Ε 3454/2004 και ΟΛΣ.τ.Ε 676/2005 αντίκειται στα άρθρα 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 50 παρ. 5 του π.δ. 18/1989, είναι παράνομος και άκυρος και πρέπει να ακυρωθεί.

II

7. Εξάλλου το Συμβούλιον της Επικρατείας δέχεται παγίως τα εξής:

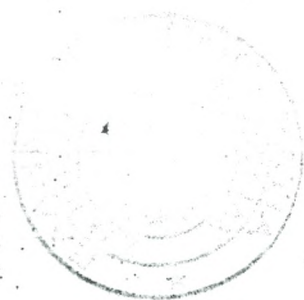
Α. Ότι «κατά το άρθρο 24 του Συντάγματος «1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξη του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας ... 6. Τα μνημεία ... προστατεύονται από το Κράτος. Νόμος θα ορίσει τα αναγκαία για την πραγματοποίηση της προστασίας αυτής περιοριστικά μέτρα της ιδιοκτησίας, καθώς και τον τρόπο και το είδος της αποζημίωσης των ιδιοκτητών». Με τις διατάξεις αυτές του Συντάγματος καθιερώνεται ειδικώς αυξημένη προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δηλαδή των μνημείων και λοιπών πολιτιστικών αγαθών που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και συνθέτουν, λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, την εν γένει πολιτιστική κληρονομία της Χώρας. Η προστασία αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την διατήρηση των εν λόγω πολιτιστικών στοιχείων το διηνεκές. Επομένως, κάθε «επέμβαση πλησίον μνημείου πρέπει, κατ' αρχήν, να αποβλέπει στην προστασία και ανάδειξη αυτού, να ενεργείται δε εν όψει των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών και του είδους του μνημείου και επί τη βάσει των δεδομένων της επιστήμης, απαγορευμένων επεμβάσεων και χρήσεων μη συμβατών προς την κατά προορισμό χρήση του μνημείου (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ολομ. 3279/2003)».

Έτσι οι (ΟΛΣ.Τ.Ε 2175/2004, σκ. 12· ΟΛΣ.Τ.Ε 3454/2004, σκ. 8· ΟΛΣ.Τ.Ε 676/2005, σκ. 11· Σ.Τ.Ε 2540/2005, σκ. 7).

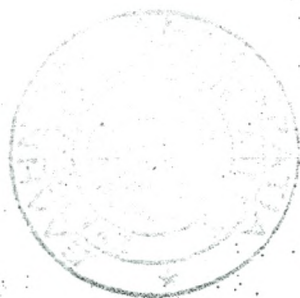
Άρα, σύμφωνα με τις ως άνω συνταγματικές διατάξεις απαγορεύεται κάθε επέμβαση επί του μνημείου που αλλοιώνει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κατά μείζονα δε λόγο απαγορεύεται η βλάβη, η καταστροφή ή κατεδάφιση αυτού.

Β. Ότι «στην Διεθνή Σύμβαση της Γρανάδας για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Ευρώπης, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2039/1992 (Α' 61), ορίζεται ότι η «αρχιτεκτονική κληρονομία» κατά την έννοια της Συμβάσεως, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων ακινήτων αγαθών, τα «μνημεία», στα οποία κατατάσσεται «κάθε κατασκευή ιδιαίτερα σημαντική λόγω του ιστορικού, αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, επιστημονικού, κοινωνικού ή τεχνικού της ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων ή διακοσμητικών στοιχείων, που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους» και τα «αρχιτεκτονικά σύνολα», που περιλαμβάνουν «ομοιογενή σύνολα αστικών ... κατασκευών, σημαντικών λόγω του ιστορικού, αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, επιστημονικού, κοινωνικού ή τεχνικού τους ενδιαφέροντος, συναφή μεταξύ τους ώστε να σχηματίζουν ενότητες, που να μπορούν να οριοθετηθούν τοπογραφικά» (άρθρο 1), καθώς και ότι «Στο χώρο ο οποίος περιβάλλει τα μνημεία, στο εσωτερικό τα των αρχιτεκτονικών συνόλων ... κάθε συμβαλλόμενος υποχρεώνεται να λάβει μέτρα που θα αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος» (άρθρο 7). Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι τα συμβαλλόμενα στην ανωτέρω Διεθνή Σύμβαση μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να λαμβάνουν θετικά μέτρα, που αποσκοπούν στην βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος τα ακίνητα μνημεία χώρου, και να απέχουν από κάθε ενέργεια που βλάπτει αμέσως ή εμμέσως το μνημείο ή το αρχιτεκτονικό σύνολο ή τον περιβάλλοντα χώρο τους». (Σ.Τ.Ε 2540/2005 σκ. 8 κ.α.). Σύμφωνα, επομένως, και με τις διατάξεις της ρηθείσης διεθνούς συμβάσεως της Γρανάδας που έχει κατ' άρθρον 28 παρ. 1 του Συντάγματος υπερνομοθετική ισχύ απαγορεύεται οποιαδήποτε επέμβαση επί μνημείου που αλλοιώνει την μορφή του ή επιφέρει βλάβη αυτού και κατά μείζονα λόγον

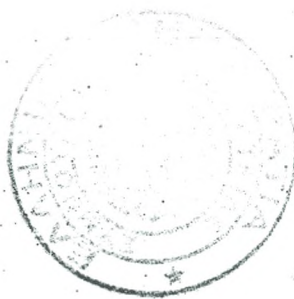
αποκλείεται οποιαδήποτε επέμβαση η οποία έχει σαν αποτέλεσμα την καταστροφή ή κατεδάφιση του μνημείου και

Γ. Ότι «ο ν. 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομίας» (Α' 153), στο πεδίο εφαρμογής του οποίου υπάγονται κατά το άρθρο 73 παρ. 10 αυτού, και πολιτιστικά αγαθά που έχουν χαρακτηριστεί ως προστατευόμενα κατά τις διατάξεις της προϊσχύουσας νομοθεσίας, τα οποία εφεξής προστατεύονται κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, εναρμονιζόμενος με τις ήδη εκτεθείσες διατάξεις του Συντάγματος και της Διεθνούς Συμβάσεως της Γρανάδας, ορίζει ότι: «ως νεώτερα μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά μεταγενέστερα του 1830 και των οποίων η προστασία επιβάλλεται λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, κατά τις διακρίσεις των άρθρων 6 και 20» (άρθρο 2 περ. ββ) ότι «στα ακίνητα μνημεία περιλαμβάνονται τα νεώτερα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό έστω και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής πολεοδομικής καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους (άρθρο 6 παρ. 1 παρ. γ). α) στα ακίνητα μνημεία συμπεριλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις, οι κατασκευές και τα διακοσμητικά και λοιπά στοιχεία που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους, καθώς και το άμεσο περιβάλλον τους» (άρθρο 2, περ. γγ), ότι «η προστασία της πολιτιστικής κληρονομίας της Χώρας συνίσταται κυρίως ...β) στη διατήρηση και στην αποτροπή της καταστροφής, της αλλοίωσης και γενικά κάθε άμεσης ή έμμεσης βλάβης της γ) στην συντήρηση και την κατά περίπτωση αναγκαία αποκατάσταση της (άρθρο 3 παρ. 1) ότι «η απόφαση χαρακτηρισμού ακινήτου μνημείου ... μπορεί να ανακληθεί μόνον για πλάνη περί τα πράγματα ...» (άρθρο 6 παρ. 9) και ότι «1 Απαγορεύεται κάθε ενέργεια σε ακίνητο μνημείο, η οποία είναι δυνατόν να επιφέρει με άμεσο ή έμμεσο τρόπο καταστροφή, βλάβη ρύπανση ή αλλοίωση της μορφής του ... 4. Για κάθε εργασία, επέμβαση ή αλλαγή χρήσης σε ακίνητα μνημεία ακόμη και αν δεν επέρχεται κάποια από τις συνέπειες της παραγράφου 1 σε αυτά απαιτείται έκκριση που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (άρθρον 10 παρ. 4).

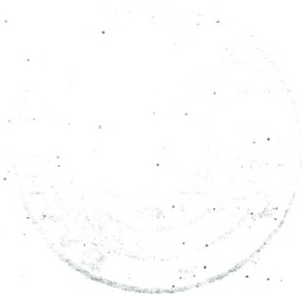
8. Από τις προαναφερθείσες, συνεπώς, διατάξεις προκύπτει με σαφήνεια ότι η διοίκηση δεν δικαιούται να προβεί σε ενέργειες οι οποίες ως συνέπεια έχουν την κατεδάφιση και καταστροφή των μνημείων που αποτελούν στοιχεία της αρχιτεκτονικής και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς. Όπως τονίζει η Σ.τ.Ε 3192/2006 ο χαρακτηρισμός κτιρίου ως διατηρητέου συνεπάγεται τον αποκλεισμό της **κατεδαφίσεως του** και κατ' επέκταση της απαλλοτριώσεως του για τη διενέργεια ανασκαφών (βλ. σκ. 2 και 6 αυτής). Αντίθετα, οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν όπως οι ενέργειες της διοικήσεως αποσκοπούν στην προστασία, ανάδειξη και διατήρηση των μνημείων που συνιστούν στοιχεία της αρχιτεκτονικής και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς στο **διηνεκές**. Άρα, οι ως άνω διατάξεις, που έχουν άλλωστε και υπερνομοθετική ισχύ, αποκλείουν τον αποχαρακτηρισμό των μνημείων της αρχιτεκτονικής και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς προκειμένου να απαλλοτριωθούν και να κατεδαφισθούν.

9. Εξάλλου, οι διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 11 του ν. 3028/2002 κατά τις οποίες «*Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου κρίνεται εάν είναι αναγκαία η ολική ή μερική, διαρκής ή προσωρινή άρση της προστασίας ακινήτου μνημείου προκειμένου να προστατευθεί άλλο μνημείο*» επί των οποίων στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. Πρακτικό σ. 11) δεν παρέχουν στην διοίκηση την εξουσία να προβαίνει σε αποχαρακτηρισμό μνημείων προκειμένου να απαλλοτριωθούν και κατεδαφισθούν προκειμένου να προστατευθούν άλλα μνημεία, όταν τα μνημεία αυτά συνυπήρχαν αρμονικά επί σειρά ετών και η επικληθείσα από αυτήν (δηλ. την διοίκηση) ανάγκη προστασίας του, κατά της απόψεως της, μείζονος αξίας μνημείου δημιουργήθηκε από προηγούμενες πράξεις της όπως συνέβη στην κρινομένη υπόθεση. Πραγματικά τόσο το κτίριον-μνημείον όσον και η όμορη διατηρητέα οικοδομή συνυπήρχαν αρμονικά με τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως με των επ' αυτών αρχαιοτήτων πάνω από 70 έτη και η προσφάτως εφευρεθείσα από τη διοίκηση ανάγκη δήθεν προστασίας του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως και των αρχαιοτήτων της νοτίας κλιτύος αυτής δημιουργήθηκε από τις προηγούμενες ενέργειες της και συγκεκριμένα από την ανέγερση του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως. Άρα, οι διατάξεις αυτές του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 3028/2002 δεν παρέχουν στην

διοίκηση την εξουσία και μάλιστα στην κρινόμενη περίπτωση να προβεί σε αποχαρκτηρισμό του κτιρίου-μνημείου που αποτελεί στοιχείον της αρχιτεκτονικής και εν γένει πολιτιστικής κληρονομίας προκειμένου να απαλλοτριωθεί και κατεδαφιστεί με σκοπό να προστατευθεί άλλο μνημείο και συγκεκριμένα Ιερός Βράχος της Ακροπόλεως μετά των επ' αυτού αρχαιοτήτων αφού η επικληθείσα ανάγκη προστασίας δημιουργήθηκε από τις προρρηθείσες ενέργειες της. Και τούτο αδιαφόρως του γεγονότος ότι η εφευρεθείσα και διισχυρισθείσα προσφάτως από την διοίκηση ανάγκη προστασίας του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως διά της απαλλοτριώσεως και κατεδαφίσεως του κτιρίου-μνημείου έρχεται σε πλήρη αντίθεση προς όσα η ίδια η διοίκηση είχαν προηγουμένως κρίνει και οι Ολ.Σ.τ.Ε 2175/2004 Ολ.Σ.τ.Ε 3454/2005 και Ολ.Σ.τ.Ε 676/2006 (βλ. παραπάνω παρ. 3-4) και είναι παντελώς ανατιολόγητος (βλ. παρακάτω υπό IV). Σε κάθε, όμως, περίπτωση αν ήθελε κριθεί ότι οι ρηθείσες διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 11 του ν. 3028/2002 παρέχουν την εξουσία στη διοίκηση και μάλιστα σε περιπτώσεις όπως η κρινόμενη, στις οποίες η επικληθείσα ανάγκη προστασίας του; κατά τις απόψεις της, υπερτέρας αξίας μνημείου δημιουργήθηκε από προηγούμενες ενέργειες της να προβαίνει σε αποχαρκτηρισμό μνημείου της αρχιτεκτονικής κληρονομίας προκειμένου να απαλλοτριωθεί και κατεδαφισθεί, τότε αναντίλεκτον είναι ότι οι διατάξεις αυτές προσκρούουν στο άρθρο 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος και στις προπαρατεθείσες (παρ. 7 Β) διατάξεις της Διεθνούς Συμβάσεως της Γρανάδας που έχουν υπερνομοθετική ισχύ και είναι ανίσχυρες.

10. Κατ' ακολουθίαν η προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία αποχαρκτηρίσθηκε το κτίριο-μνημείο προκειμένου να απαλλοτριωθεί και κατεδαφισθεί με σκοπό να προστατευθεί ο Ιερός Βράχος της Ακροπόλεως με τα επ' αυτού μνημεία και οι αρχαιότητες της νοτίας κλιτύος αυτής κατά τον περιγραφόμενον σ' αυτήν τρόπον, προσκρούει τόσο στις έχουσες υπερνομοθετική ισχύ διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος και των μνημονευομένων στην παρ. 7 Β άρθρων της Διεθνούς Συμβάσεως της Γρανάδας όσον και στις προπαρατεθείσες (παρ. 7 Γ) διατάξεις του ν. 3028/2002, οι οποίες αποκλείουν οποιαδήποτε ενέργεια, η οποία σαν συνέπεια έχει την κατεδάφιση μνημείου που αποτελεί στοιχείον της

αρχιτεκτονικής κληρονομίας, όπως είναι το κτίριον-μνημείον (παρ. 8). Εξάλλου, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ευρίσκει έρεισμα στις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 11 του ν. 3028/2002, οι οποίες άλλωστε αν έχουν την αποδοθείσα σε αυτές από την διοίκηση έννοια, είναι ανίσχυρες (παρ. 9). Η προσβαλλόμενη, συνεπώς, απόφαση είναι παράνομος και άκυρος και πρέπει να ακυρωθεί.

III

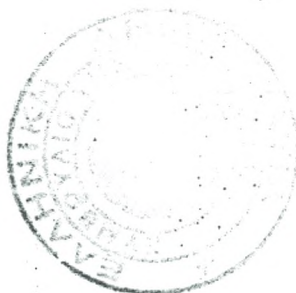
11. Αν παρά τα προλεχθέντα, υπό II, ήθελε θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 11 του ν. 3028/2002 παρέχουν την εξουσία στη διοίκηση να προβεί σε αποχαρακτηρισμό μνημείου που αποτελεί στοιχείο της αρχιτεκτονικής κληρονομίας με σκοπό την απαλλοτρίωση και κατεδάφιση του προκειμένου να προστατευθεί άλλο μνημείον μείζονος αξίας και μάλιστα ακόμη και όταν η ανάγκη προστασίας του «μείζονος αξίας μνημείου» δημιουργήθηκε από προηγούμενες ενέργειες της διοικήσεως, αναμφισβήτητον πάντως είναι ότι η επικληθείσα ανάγκη προστασίας πρέπει να αφορά αποκλειστικά και μόνον το «μείζονος αξίας μνημείον».

12. Εν τούτοις, όπως προκύπτει τόσο από το κείμενον της προσβαλλόμενης αποφάσεως όσο και από το Πρακτικόν επί του οποίου στηρίζεται η διισχυρισθείσα από την διοίκηση ανάγκη προστασίας δεν αφορά αλλά και ούτε μπορούσε να αφορά στον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως μετά των επ' αυτών μνημείων ουδέ στις αρχαιότητες της νοτίας κλιτύος αφού τα μνημεία αυτά συνυπήρχαν αρμονικά για χρονικό διάστημα μεγαλύτερον των εβδομήντα ετών με το κτίριον-μνημείον και την όμορον διατηρητέα οικοδομή χωρίς ποτέ να δημιουργηθεί οποιοδήποτε θέμα προσβολής των. Αντίθετα, όπως είχε προηγουμένως κρίνει η διοίκηση και απεφάνθησαν ορθά και δεσμευτικά οι ΟλΣ.τ.Ε 2175/2004, ΟλΣ.τ.Ε 3454/2004 και ΟλΣ.τ.Ε 676/2006 (βλ. παραπάνω παρ. 3-4) το κτίριον – μνημείον και η όμορος διατηρητέα οικοδομή προστατεύουν τόσο τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως μετά των επ' αυτού μνημείων όσο και τις αρχαιότητες της νοτίας κλιτύος αυτής γιατί λειτουργούν ως «φράγμα» πράγμα που εμποδίζει την επισκίαση τους από το Νέο Μουσείο Ακροπόλεως και τη διατήρηση της δεσποζούσης θέσεως που

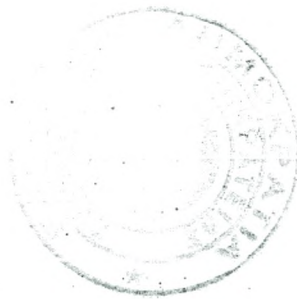

έχουν τα μνημεία αυτά στην περιοχή. Αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίον η διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής απετέλεσαν την προϋπόθεση για την παροχή των απαιτούμενων αδειών για την ανέγερση του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως, ετέθη ως όρος σε όλους τους διεθνείς διαγωνισμούς για την εκπόνηση των αρχιτεκτονικών σχεδίων του και ελήφθη υπόψη από την επιλεγείσα και εκπονηθείσα αρχιτεκτονική μελέτη (βλ. Πρακτικό όπου αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα εξής: «Κατά την προκήρυξη του τελευταίου Διαγωνισμού το έτος 2000 για την ανέγερση του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως στις προδιαγραφές που δόθηκαν στους διαγωνιζόμενους, υπήρχε η διαπίστωση ότι τα διατηρητέα κτίρια επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17 και 19 παρεμπόδισαν την θέαση του Μουσείου προς το Βράχο της Ακροπόλεως ... (σ. 5) ... Ο κ. Πρόεδρος σημειώνει ότι στις προδιαγραφές του διαγωνισμού το 2000 υπήρχε αναφορά στα δύο κτίρια ... (σ. 8) θεωρεί πάντως ότι σε κάθε περίπτωση ο αρχιτέκτονας Τσουμί σεβάστηκε τα διατηρητέα και διαμόρφωσε αναλόγως το δυτικό όριο του έργου του» (σ. 12) «... και ο ίδιος ο αρχιτέκτονας του νέου Μουσείου κ. Μπερνάρ Τσουμί σε ομιλίες του μιλά για μια συνύπαρξη... Ο όγκος του νέου Μουσείου είναι τεράστιος δεν είναι σχεδιασμένος για να αποκαλυφθεί, προσβάλλει δε και τον ίδιο τον Παρθενώνα» (σ. 15-16) «... ότι επισκέφθηκε την ιστοσελίδα του Τσουμί, όπου αναφέρεται συγκεκριμένα για την ένταξη των Μουσείων με τις συγκεκριμένες πολυκατοικίες» «... με την κατεδάφιση αυτών του κτιρίου το Μνημείο της Ακρόπολης προσβάλλεται απόλυτα εφόσον η ζώνη προστασίας του Παρθενώνα και του Λόφου της Ακρόπολης είναι η οδός Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Θεωρεί ότι το Μουσείο της Ακρόπολης δεν σχεδιάστηκε για να είναι ορατό. Επικαλείται απόψεις που εκφράστηκαν στην Συνεδρίαση της 24/6/2003 του ΚΑΣ, όπου αναφέρεται από κάποιο ομιλητή ότι ευτυχώς το Μουσείο δεν είναι ορατό από την Διονυσίου Αρεοπαγίτου και συνεπώς δεν επιβαρύνει ούτε τα μνημεία του δρόμου ούτε το Λόφο της Ακρόπολης. Εκτιμά επομένως ότι δεν πρέπει να επιδεικνύει το Συμβούλιο ανακολουθία στις απόψεις» (σ. 34) κ.λ.π)).

Έτσι η επικληθείσα από την διοίκηση ανάγκη προστασίας αφορά στην πραγματικότητα αυτό τούτο το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως συνισταμένη στην πλήρη αποκάλυψη, εμφάνιση και θέαση του από τους διερχόμενους από

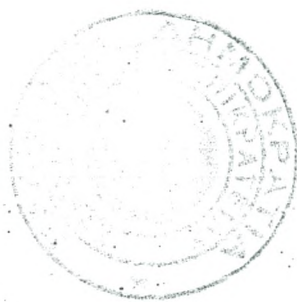

την οδόν Διονυσίου Αρεοπαγίτου και κατ' επέκταση στην πλήρη προβολή του (βλ. Πρακτικό όπου αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα εξής: «Με τον αποχαρακτηρισμό και τη μετέπειτα κατεδάφιση ... διευρύνεται η ελεύθερη θέαση και η οπτική επαφή ανάμεσα στο Νέο Μουσείο Ακρόπολης και στον ιερό βράχο της Ακρόπολης ...» (σ. 3). «Τα βασικά επιχειρήματα για την κατεδάφιση των διατηρητέων κτιρίων επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου είναι ότι ... εμποδίζουν την θέαση του Μουσείου από τους διαβάτες επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, υποβαθμίζοντας αισθητικά την κεντρική είσοδο του...» (σ. 4) «... Η κατεδάφιση των δύο κτιρίων θα επιτρέψει: 1. Την ανάδειξη του ίδιου του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως-Αρχαιολογικού Χώρου, το κέλυφος του οποίου θα αποτελέσει ένα σύγχρονο μνημείο και ένα έμβλημα για την Αθήνα ... 4. Την πιο εύληπτη αντίληψη και θέαση του Μουσείου από την οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου, ενός Μουσείου που αναμένεται να προσελκύσει καθημερινά χιλιάδες επισκέπτες ...» (σ. 5-6) «... Δεν παραβλέπει το δικαίωμα του νέου Μουσείου να αποκτήσει έξοδο προς την περιοχή του Λόφου της Ακροπόλεως, από την άλλη ... (σ. 6). Ο νομικός σύμβουλος «εκτιμά ότι αν υιοθετηθεί η ολική διηνεκής κρίση της προστασίας του συγκεκριμένου ακινήτου, η απαλλοτρίωση που θα ακολουθήσει ωφελεί τα μέγιστα το νέο Μουσείο στην ανάδειξη, προβολής και λειτουργίας του» (σ. 7). «... Ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι εν προκειμένω διαφαίνονται τρία συγκρίσιμα μεγέθη, με πρώτο το Μουσείο ως αρχιτεκτόνημα και κρινόμενο κτίριο συμφωνεί, με δεδομένο ότι αυτή τη στιγμή είναι το μεγαλύτερο και τέτοιων προδιαγραφών ...» (σ. 10). «... Καταλήγει ο κ. ότι οι αξίες που έχει να συγκρίνει κανείς είναι ο στόχος του μουσείου, ο οποίος δεν έχει να κάνει με την κατασκευή ενός μεγάλου κτιρίου στην Αθήνα αλλά και για να στεγάσει και να αναδείξει τα γλυπτά της Ακρόπολης... Ο κ. ... ότι παραβλάπτεται από την άποψη ότι ένα ουσιαστικό χαρακτηριστικό του Μουσείου το οποίον ως μουσείο είναι πρωτοποριακό ως μουσείο αρχαιολογικού χώρου, είναι ... επομένως όσο πιο καθαρή είναι η εικόνα του αρχαιολογικού χώρου τόσο αναδεικνύεται και υποστηρίζεται η ποιότητα του Μουσείου...» (σ. 19). «... Ο κ. αναφέρει πως πρόκειται για ένα από τα είκοσι έργα τα οποία χαρακτηρίζονται ως τα πρωτοποριακά μουσεία του 21^{ου} αιώνα ...» (σ. 20) «... δεν πιστεύει όμως ότι το κτίριο επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17 είναι μείζονος σημασίας αγαθό σε σχέση με το νέο Μουσείο της Ακρόπολης ...» (σ. 31) «... Εκτιμά ο κ. ότι

αναβαθμίζοντας υπερβολικά το κτίριον της Διονυσίου 17 υποβαθμίζεται αυτόματα η αξία του νέου Μουσείου ... Το σημείο αναφοράς «είναι το Μουσείο της Ακροπόλεως και το περιεχόμενον του» (σ. 35)». «Πιστεύει ότι όχι μόνον δεν πρέπει να αρθεί ο χαρακτηρισμός αλλά ότι πρέπει και να διατηρηθεί το κτίριον της Αρεοπαγίτου 17 ακριβώς γιατί το νέο Μουσείο σοκάρει κυριολεκτικά με τον όγκο του αν αποκαλυφθεί πλήρως» (σ. 35-36). Επομένως, κατά τον κ. είναι τα Άγια των Αγίων της Παγκόσμιας Τέχνης, είναι το Μουσείο της Ακροπόλεως και δεν υπάρχει τίποτε, το οποίο να είναι σημαντικότερο μπροστά τους έστω και αν υφίσταται προβληματισμός για το κτίριο της Αρεοπαγίτου 17» (σ. 36) «.... Αναφορικά με το θέμα της αισθητικής και του Μουσείου παρατηρεί ότι το κτίριο του Μουσείου έχει ήδη κριθεί εκ των πραγμάτων όταν γίνεται εξώφυλλο σε διεθνούς κύρους περιοδικά «Έχει αποδειχθεί εν τούτοις πράγματι πόση τεράστια σημασία είναι η δυναμική την οποία ασκεί αυτό το νέο Μουσείο Ακροπόλεως και πόσο η κάθε λεπτομέρεια επηρεάζει εφόσον αυτός ο χώρος κρίθηκε δικαίως, είναι ο κορυφαίος χώρος προβολής του ελληνικού πολιτισμού και αυτό είναι το μείζον στο οποίο τα άλλα είναι ήσσονα (σ. 37-38) κλ.π).

Από τις προρρηθείσες, συνέπώς, κρίσιμες περικοπές των Πρακτικών έγινε ολοφάνερο ότι η διαχειρισθείσα από την διοίκηση ανάγκη προστασίας αφορά κατά κύριο λόγο στο Νέο Μουσείο Ακροπόλεως με το οποίον άλλωστε σε πολλά σημεία των Πρακτικών συγκρίθησαν το κτίριο-μνημείο και η διατηρητέα όμορος οικοδομή. Το γεγονός αυτό επεσήμανε ορθώς μέλος του Ειδικού Οργάνου η οποία ετόνισε επιλέξει: «Αν αυτό το κτίριο (εννοεί το Μουσείο) χαρακτηριστεί μνημείο τότε μπορεί το Συμβούλιο να το συζητήσει εκ νέου θεωρεί ότι ο Λόφος της Ακρόπολης και ο Παρθενώνας δεν προστατεύονται με την κατεδάφιση των κτιρίων. Εάν θεωρείται ότι το καινούργιο Μουσείο αποτελεί μνημείο επειδή ακριβώς θα στεγάσει τα γλυπτά του Παρθενώνος και πρέπει να αναδειχθεί, τότε ζητά η κ.. να εισαχθεί προς συζήτηση κήρυξη νέου Μουσείου ή μνημείου και αν πράγματι αυτό κηρυχθεί τότε θα αυξηθεί και η κατεδάφιση των δύο κτιρίων της Διονυσίου Αρεοπαγίτου» (Βλ. Πρακτικόν σ. 34) και επιβεβαιώνεται από την προσπάθεια του νομικού συμβούλου – μέλους του Ειδικού Οργάνου και του Προέδρου αυτού να θεωρηθεί το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως ως μνημείον επειδή «θα μεταφερθούν και θα

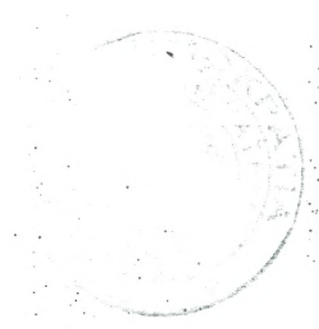
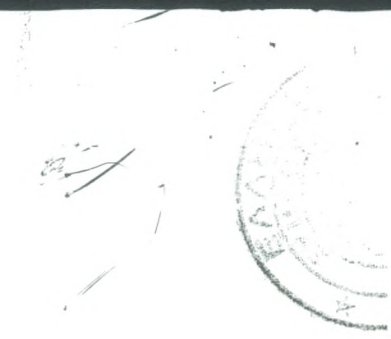

εκτίθενται εφεξής» σ' αυτό οι κινητές αρχαιότητες της Ακροπόλεως (βλ. Πρακτικά σ. 20-21, 47-38).

13. Κατ' ακολουθίαν η διισχυρισθείσα από τη διοίκηση ανάγκη προστασίας αφορά κατά κύριον λόγον στον Νέον Μουσείον της Ακροπόλεως στο οποίον άλλωστε αναφέρονται και όλες οι γενόμενες από τα μέλη του Ειδικού Οργάνου σταθμίσεις και συγκρίσεις από τη διατήρηση ή την κατεδάφιση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής. Ωστόσο το νέο Μουσείο της Ακροπόλεως **δεν αποτελεί μνημείον** ουδέ μετατρέπεται σε μνημείον από το γεγονός ότι θα στεγάσει τις κινητές αρχαιότητες της Ακροπόλεως. Άρα, η προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία ήρθη η προστασία του κτιρίου-μνημείου επί σκοπώ απαλλοτριώσεως και κατεδαφίσεως του προκειμένου να προστατευθεί, αναδειχθεί και προβληθεί το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως είναι παράνομος και άκυρος. Σε κάθε, όμως, περίπτωση η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και άκυρος αφού όλες οι σταθμίσεις και συγκρίσεις από τη διατήρηση ή κατεδάφιση των κτιρίων-μνημείων εγένοντο σε σχέση με το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως. Έτσι, ακόμη και με την προαναφερθείσα (παρ. 11) αποκρουόμενη εκδοχή η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πάντως άκυρη και για τους ως άνω λόγους και πρέπει να ακυρωθεί.

IV

14. Αλλά και αν ακόμη κρινόταν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι παράνομος και άκυρος για τους αναφερόμενους υπό I, II και III λόγους γιατί δεν είναι τάχα αντίθετη προς το περιεχόμενον των προεκδοθεισών αποφάσεων της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, η διοίκηση είχε δήθεν την εξουσία να προβεί σε αποχαρακτηρισμό του κτιρίου-μνημείου με σκοπό την απαλλοτρίωση και κατεδάφιση του ως και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προέβη τάχα σε νόμιμον στάθμιση και σύγκριση ως προς την προστασία υπερτέρας αξίας μνημείου, γεγονός πάντως είναι ότι στερείται πάντως αιτιολογίας. Πραγματικά υπό την εκδοχή αυτή ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση αλλά και ούτε το Πρακτικό επί του οποίου στηρίζεται εξηγεί τους λόγους για τους οποίους άλλαξε η διοίκηση άποψη ως προς την διατήρηση

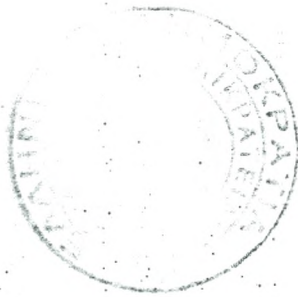

του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής και ως προς την προστασία του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως μετά του επ' αυτού μνημείων και των αρχαιοτήτων της νοτίας κλιτύος αυτής. Ειδικότερα δεν γίνεται επίκληση οποιουδήποτε λόγου αλλά και ούτε οποιουδήποτε νεωτέρου γεγονότος η οποία δικαιολογεί την αλλαγή αυτή. Έτσι, ενώ το 2003, το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο διά του υπ' αριθμόν 31/24.6.2003 Πρακτικού του απεφαίνεται ότι για την προστασία του Ιερού Βράχου της Ακροπόλεως μετά των επ' αυτού μνημείων και των αρχαιοτήτων της νοτίας κλιτύος αυτής επεβάλλετο η διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής ώστε να λειτουργήσουν ως φράγμα και να αποφευχθεί η αλλοίωση της δεσποζούσης θέσης την οποία κατέχουν οι ρηθείσες αρχαιότητες στον ευρύτερο χώρο και η συνακόλουθη επισκίαση του από το τεραστίων διαστάσεων και όγκου, εν συγκρίσει με αυτές, Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως, σήμερα με το προσβαλλόμενο Πρακτικό το Ειδικό Όργανο εμφανίζεται ότι άλλαξε άποψη και έκρινε ότι επιβάλλεται δήθεν η κατεδάφιση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής προκειμένου να αναδειχθεί πλήρως το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως και να αποκτήσει άμεση οπτική επαφή. Και τούτο χωρίς να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους το Νέο Μουσείο της Ακροπόλεως δεν θα προσβάλλει πλέον παρά τις τεράστιες διαστάσεις και όγκον του τις ρηθείσες αρχαιότητες στην περίπτωση κατά την οποίαν κατεδαφισθούν το κτίριον-μνημείον και η όμορος διατηρητέα οικοδομή και παύσουν να λειτουργούν. «ως φράγμα» προστασίας των αρχαιοτήτων αυτών αλλά και χωρίς να αντικρούει το αντίθετο πόρισμα στο οποίον είχε καταλήξει η διοίκηση το 2003, η οποία θεώρησε επιβεβλημένη για την προστασία των εν λόγω αρχαιοτήτων τη διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής και του δημιουργούμενου δι' αυτών φράγματος. Άρα, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παντελώς αναιτιολόγητη το δε αναιτιολόγητον αυτής καθιστά ακόμη εντονώτερον από το αποκαλυφθέν κατά τη συνεδρίαση του Ειδικού Οργάνου γεγονός ότι με τη διατήρηση του κτιρίου μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής το μόνον σημείον από το οποίον δεν θα έχει οπτική επαφή ο επισκέπτης του νέου Μουσείου με τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως με τα επ' αυτού μνημεία και με τις αρχαιότητες της νοτίας κλιτύος αυτής είναι το επίπεδο του στεγάστρου της εισόδου του στο οποίον πρόκειται να κατασκευασθεί εστιατόριον και

καφετέρια (βλ. Πρακτικό, όπου διευκρινίζεται «... και καταλήγουν οι συνομιλητές ότι η φωτογραφία που δείχνει τα εν λόγω κτίρια να κρύβουν εντελώς την Ακρόπολη έχει ληφθεί από το επίπεδο του στεγάστρου της εισόδου, από την βεράντα της καφετέριας και παρουσιάζει το πίσω μέρος των δύο κτιρίων (σ. 7) «... Σημειώνει ότι κατά την προηγηθείσα αυτοψία στο νέο Μουσείο η οπτική επαφή με την Ακρόπολη ήταν απόλυτη σε κάθε επίπεδο του κτιρίου, με εξαίρεση την ταράτσα που αποτελεί στέγαστρο της εισόδου...» (σ. 9) κλ.π). Αλλά όπως είναι ευνόητον η αδυναμία οπτικής επαφής με τις αρχαιότητες της Ακροπόλεως **μόνον** από το επίπεδον του εστιατορίου και της καφετέριας του Νέου Μουσείου της Ακροπόλεως όχι μόνον δεν είναι ικανή να δικαιολογήσει την κατεδάφιση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής αλλ' αντιθέτως επιβεβαιώνει την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης αφού από το επίπεδον όπου θα εκτίθενται οι αρχαιότητες της Ακροπόλεως υφίσταται **πλήρως οπτική** επαφή με τον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως και τα επ' αυτού μνημεία χωρίς να εμποδίζεται από τη διατήρηση του κτιρίου-μνημείου και της ομόρου διατηρητέας οικοδομής. Η προσβαλλόμενη, συνεπώς, απόφαση είναι, ως αναιτιολόγητη άκυρη και πρέπει να ακυρωθεί.

15. Εξάλλου η επικαλούμενη από την προσβαλλόμενη απόφαση ανασκαφή του χώρου «των προαναφερθέντων δύο διατηρητέων κτιρίων για την αποκάλυψη των αρχαιοτήτων που σφόδρα πιθανολογούνται» δεν είναι ικανή να δικαιολογήσει και δεν δικαιολογεί την προσβαλλόμενη απόφαση και την εγκριθείσα με αυτή άρση της προστασίας του κτιρίου-μνημείου επί σκοπώ κατεδαφίσεως του τσούτο δε μάλλον που η αποκάλυψη αρχαιοτήτων αποτελεί απλή πιθανότητα και ουχί γεγονός ενώ η αξία των τυχόν αποκαλυφθησομένων αρχαιοτήτων είναι άγνωστη πράγμα το οποίον καθιστά αδύνατη την απαιτούμενη από τον νόμο (άρθρο 6 παρ. 11 του ν. 3028/2002) στάθμιση ώστε να δικαιολογείται υπό την ως άνω εκδοχή η άρση της προστασίας και η κατεδάφιση του κτιρίου-μνημείου (βλ. Σ.τ.Ε 3192/2006). Άρα, η προσβαλλόμενη απόφαση εφόσον δεν στηρίζεται στη ρηθείσα αιτιολογία, είναι άκυρος και πρέπει να ακυρωθεί.

16. Κατόπιν όλων των προαναφερθέντων η προσβαλλομένη απόφαση είναι για τους παραπάνω λόγους άκυρη και πρέπει να ακυρωθεί.

17. Η αίτησή μας, συνεπώς, με την οποία ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι νόμιμη και βάσιμη και όπως έχει ήδη λεχθεί δικαιούμεθα και έννομον έχουμε συμφέρον να την ασκήσουμε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους επιφυλασσόμεθα να προσθέσουμε νομίμως και εμπροθέσμως.

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

1. Να γίνει δεκτή η αίτησή μας.
2. Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.
3. Να καταδικασθεί το Δημόσιον στην δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα 15.11.2007

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος,

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΦΙΛΙΩΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (Α.Μ. 4026)
ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΚ. ΑΤΕΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑ 105 62
ΤΗΛ: 210-3201135 - 210 324317 - FAX 210 324335

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως
7746 στις 23 ΝΟΕ. 2007
Αντίγραφο-Αθήνα 23 ΝΟΕ. 2007

Ο προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Β. ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

Ο ΕΓΓΡΗΘΗΚΕ
για τη νόμιμη σήμανση
ΑΘΗΝΑ 23 ΝΟΕ. 2007.
Ο προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Β. ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

Agaveiro Kinto.

Είχα χάρη να ιδω τον μαρτυρητή
 της Δ. Αρρονοπούλου 17 εφέδω
 τις δικές ευχαριστίες μας στην
 Ελληνική Διαφύλαξη και το ΣΑΚ
 για τη δουλειά και υποστήριξη
 συμπράξεσιν στο όφελος
 του χαρακτήρα του και κατεύθυν-
 σης του κινήματός.

Φίλοι, καλό βράδυ. Φίλοι

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

για τα Ταμεία

αϊκή Ενωση, αλλά στην Αμερική ο μισός ασφαλιστικός οργανισμός που αγγίζει όλους τους εργαζόμενους (Social Security) απαγορεύεται να επενδύσει τα θεματικά του κεφάλαια σε οποιονδήποτε ιδιωτικό επιχειρηματικό οργανισμό. Στην τελευταία παράγραφο ο κ. Παπαγιάννης εκφράζει την απογοήτευσή του, διότι στο νέο νομοσχέδιο για τα ασφαλιστικά Ταμεία δεν γίνεται καμία αφορά για δυνατότητες επενδύσεων σε Venture Capital.

Πολλοί, η τοποθέτησή του αυτή είναι ίσως κατανοητή, δεδομένου ότι είναι ο μισός της Ενωσης Ελληνικών Εταιριών Venture Capital, ενώ στο νέο σχέδιο νόμου δεν γίνεται καμία αναφορά για δυνατότητα επενδύσεων σε τέτοιες εταιρείες, επειδή προφανώς οι συντάκτες του νόμου προτίμησαν να υποστηρίξουν συμφέρον των ασφαλισμένων.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΣ

Πειραιάς

κυνήγι

πομπών, παναλαμίες προ-προστα-λλοντος. βάλλον ο-άρα, μετά ταστροφή, καύσω-η κάποιο προστασία-ας! Γιατί λον είναι. λυ λαμβά-ους κυνη-ς μη γίνε-

χώρα μας εδόν ασύ-νόμοι ού-ε ανθρω-υν. Τι γί-νο στην φημα «πε-ου κάποτε ώρα είναι ριοχή. Οι λ, περνούν α και πυ-ποικοι, έ-ται μέσα λουν.

Όσοι ζητήσουν την προστασία της Αστυνομίας παίρνουν την απάντηση ότι το κυνήγι επιτρέπεται.

Είναι πλέον καιρός η Πολιτεία να θέσει τέρμα σε αυτήν την καμουφλαρισμένη βαρβαρότητα. Το κυνήγι, όπως γίνεται σήμερα, πρέπει να σταματήσει. Να επιτρέπεται μόνο σε συγκεκριμένες (περιορισμένες κατά νόμο) περιοχές όπου θα εκτρέφονται θηράματα γι' αυτόν τον σκοπό. Βεβαίως, δεν περιμένει κανείς άμεση λύση του προβλήματος: το αναπόφευκτο «πολιτικό κόστος» αποκλείει κάθε τέτοια σκέψη, πολύ περισσότερο απόφαση, εκ μέρους των εκάστοτε κυβερνώντων προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τι πρέπει ή τι μπορεί να γίνει, ας το σκεφθούν οι αρμόδιοι, οι οποίοι όταν μιλούν για περιβάλλον να θυμούνται ότι και η πανίδα, δηλαδή οι λαγοί, οι πέρδικες περιβάλλον είναι.

ΤΑΣΟΣ ΜΠΑΦΑΤΑΚΗΣ

Ελληνοχώριον Κορινθίας

Το «ευρύτερο καλό»

Κύριε διευθυντά
Με την επιστολή αυτή θα θέλαμε να θέσουμε τους προβληματισμούς μας στην έννοια του «ευρύτερου καλού», που έθεσε ο αρχιτέκτων του Νέου Μουσείου Ακρόπολεως Μπερνάρντ Τσουμί και παρουσιάζεται στο άρθρο της κ. Μαρίας Κατσούνακη, στην Καθημερινή της 7ης Ιουλίου 2007. Συγκεκριμένα αναφέρεται: «Όλοι συμφωνούμε ότι η Ακρόπολη και ο Παρθενώνας είναι σημαντικότερα όλων. Θέλουμε να δώσουμε έμφαση στην εικόνα του 1930 ή να αναρωτηθούμε μήπως υπάρξει ένα ευρύτερο καλό. Καμία απάντηση δεν μπορεί να είναι λάθος και καμία εντελώς σωστή».

Πράγματι ποιο είναι το ευρύτερο καλό στο δίλημμα που δημιουργήσαν όσοι έθεσαν αιφνιδιαστικά το ζήτημα του αποκατασκευαστικού του κτηρίου επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17; Πώς μετρίεται το «ευρύτερο καλό» χωρίς μια αιτιολογημένη έκθεση με βάση την οποία μπορούμε να εκτιμήσουμε τα σχετικά επιχειρήματα;

Η υπό αυτές τις συνθήκες και με οριακή αναλογία ψήφων (ήταν απαραίτητη η διπλή ψήφος του Γενικού Γραμματέα) απόφαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, στις 3 Ιουλίου, δημιουργεί προβλήματα σε ηθικό και δεοντολογικό επίπεδο:

Το Μουσείο της Ακρόπολης είναι ένα προϊόν διαγωνισμού και τα κτίρια επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου ήταν τμήμα του περιορισμού που έθετε το πρόγραμμα. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε την επίσημη θέση του αρχιτέκτονα. Στην περίπτωση που έλαβε υπόψη ο κ. Τσουμί τα υπάρχοντα κτήρια και σχεδίασε το κτήριο του ανάλογα με τους γνωστούς περιορισμούς, όπως πιστεύουμε, θα ήταν σωστό οι πολίτες να γνωρίζουν ποιο και για ποιο λόγο σε αυτή τη χρονική στιγμή ξαφνικά θέτουν το ζήτημα του αποκατασκευαστικού και της κατεδάφισης των αξιολογικών αυτών νεώτερων μνημείων. Εάν δεν τα έλαβε υπόψη του, γιατί του ανατέθηκε το έργο αδικώντας έτσι άλλους διαγωνιζόμενους;

Το «ευρύτερο καλό» διασφαλίζεται από διαφανείς διαδικασίες, αντικειμενική ενημέρωση και δημοσία διαβούλευση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση φαίνεται να προβάλλεται

απλώς ως άλλοθι για τον αποκατασκευαστικό μνημειών. Ανοίγεται έτσι ο δρόμος για ανάλογη αντιμετώπιση άλλων περιπτώσεων, δημιουργώντας ένα προηγούμενο επικίνδυνο για εκείνα τα μνημεία, τα οποία δεν έχουν την τύχη να είναι έργα επώνυμων και να φέρουν τόσο αξιόλογα αρχιτεκτονικά και καλλιτεχνικά στοιχεία.

Το νέο μουσείο οφείλει να ενταχθεί στον πολεοδομικό ιστό της πόλης και όχι να το καταστρέφει στο όνομα του ορατού (visible). Η κορυφή του νέου μουσείου που επιθυμεί να αναπαράγει γεωμετρικά τον Παρθενώνα ήδη λειτουργεί σαν ορόσημο στην πόλη χωρίς να ανταγωνίζεται την Ακρόπολη. Εάν αφαιρεθούν τα κτίρια τα οποία λειτουργούν σαν φίλτρο του κυρίως όγκου του μουσείου θα αποκαλυφθούν ακριβώς οι πολυσυζητημένες αδυναμίες της θέσης και του όγκου του νέου μουσείου. Το μουσείο φαίνεται πιο διακριτικό από το βράχο με τα κτίρια μπροστά του και η Ακρόπολη φαίνεται από το νέο μουσείο εάν κάποιος κοιτάει λίγο ψηλά.

Η αμνηστία που νιώθουν κάποιοι με τις πίσω όψεις των διατηρητέων κτηρίων εύκολα ξεπερνιέται με καλό σχεδιασμό, και ο διακεκριμένος αρχιτέκτονας κ. Τσουμί οφείλει να τον εφαρμόσει. Αντίθετα η κατεδάφιση των μνημείων αποτελεί την πιο άκοπη και ακριβή λύση και οικονομικά και πολιτισμικά.

Τέλος, κάποιοι εκπρόσωποι της Πολιτείας δείχνουν να πιστεύουν πως η αποκάλυψη του μουσείου από τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου θα φέρει πιο πολύ τουρισμό και κατ'επέκταση πιο πολλά έσοδα. Η Ακρόπολη όμως δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως εμπορεύσιμο είδος. Αντιπροσωπεύει διαχρονικές αξίες, όπως είναι η αρμονία, το μέτρο, η διαβούλευση και η δημοκρατία, τις οποίες οφείλουμε να διαφυλάξουμε και να σεβαστούμε. Η εικόνα της Ακρόπολης παραπέμπει ευθέως στον ενεργό ρόλο των ενημερωμένων πολιτών που διαβουλευονται για τη διαμόρφωση της πόλης τους. Μόνο σε αυτό το πλαίσιο παράγεται η έννοια και το περιεχόμενο του «ευρύτερου καλού».

ΙΩΣΗΦ ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ

Αρχιτέκτων-πολεοδόμος

Για το Συμβούλιο

Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς

Δεῖτα Τόνον
Ελληνιστῶν
Εταιρείας.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς

«Η τελευταία πράξη του Υπουργού Πολιτισμού!»

Τι κρίμα που ως τελευταία πράξη του πριν από τις εκλογές ο Υπουργός Πολιτισμού, Γιώργος Βουλγαράκης, στις 30 Αυγούστου, υπέγραψε την «έγκριση της ολικής και διηνεκούς άρσης προστασίας του χαρακτηρισμένου ως μνημείου ακινήτου της Διον. Αρεοπαγίτου 17 προκειμένου το νέο μουσείο Ακροπόλεως να έχει απρόσκοπτη οπτική επαφή με τον αρχαιολογικό χώρο του ιερού βράχου της Ακρόπολης».

Στην πραγματικότητα πρόκειται μόνο για τη θέα από την καφετέρια διότι ο άνω όροφος του Μουσείου με τα σημαντικά του εκθέματα έχει ήδη τελείως απρόσκοπτη θέα. Ο σχεδιασμός του Μουσείου προέβλεπε βέβαια την διατήρηση των δύο κτηρίων.

Το πιο σημαντικό από τα δύο κτήρια είναι έργο του βορειοηπειρώτη αρχιτέκτονα Βασίλη Κουρεμένου (1875-1957) απόφοιτου της Ecole des Beaux-Arts του Παρισιού, τακτικού μέλους της Ακαδημίας Αθηνών στην Έδρα της Αρχιτεκτονικής από το το πρώτο έτος ίδρυσής της (Συνέβαλε μάλιστα στην ανακαίνιση του κτηρίου του Th. Hansen το 1928).

Η τριώροφη πολυκατοικία, με εμφανείς τις επιδράσεις της Art-Deco, κτίστηκε το 1930. Η μονόφυλλη μνημειακή θύρα της εισόδου πλαισιώνεται από δύο ανάγλυφες μαρμάρινες παραστάσεις με την παραδοσιακή φορεσιά του Πωγωνίου της Ηπείρου. Η προς την οδό Διον. Αρεοπαγίτου όψη της κοσμείται από ορθομαρμαρώσεις από κ'ποκκίνο και γκρίζο μάρμαρο με λευκά πλαίσια. Στο ύψος του τέταρτου ορόφου είναι τοποθετημένες δύο ψηφιδωτές παραστάσεις που απεικονίζουν η μια τον Θησέα στην πλώρη του καραβιού του και η άλλη τον Οιδίποδα και τη Σφίγγα.

Πρώτη φορά η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς έλαβε τόσες εκκλήσεις για να παρέμβει για τη σωτηρία ενός μνημείου. Σίγουρα και ο Υπουργός θα γνώριζε για τις χιλιάδες εκκλήσεις τόσο από την Ελλάδα όσο και από το Εξωτερικό για την προστασία των κτηρίων.

Η απόφαση αυτή έρχεται να προστεθεί σε μία σωρεία ενεργειών, οι οποίες τα τελευταία χρόνια καταστρέφουν σταθερά τον νεότερο αρχιτεκτονικό πλούτο της πόλης μας, που έχει λιγοστέψει επικίνδυνα. Αναρωτιόμαστε πώς ένα κηρυγμένο μνημείο αποχαρκτηρίζεται με τέτοια ευκολία. Η άρση προστασίας του κηρυγμένου μνημείου αποτελεί επικίνδυνο προηγούμενο για την περίπτωση άλλων μνημείων, θα στερήσει την πόλη από ένα σπουδαίο κτήριο, θα απαξιώσει ένα μοναδικό πεζόδρομο της Αθήνας και θα διαταράξει την ανθρώπινη κλίμακα της περιοχής που περιβάλλει τα μνημεία της Ακροπόλεως.

Το Νέο Μουσείο Ακροπόλεως οφείλει να ενταχθεί στον υπάρχοντα πολεοδομικό ιστό της πόλης και όχι να εκδιώξει τις καλύτερες στιγμές της αθηναϊκής πόλης και αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή αναμένεται ότι θα προκαλέσει τεράστια αντίδραση του Κοινού.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς

«Αποφασίστηκε η τύχη του κτηρίου της οδού Διον. Αρεοπαγίτου 17»

Ο Υπουργός Πολιτισμού, Γιώργος Βουλγαράκης, υπέγραψε στις 30 Αυγούστου 2007, δηλαδή 2 εβδομάδες πριν από τις εκλογές κι ενώ καίγονταν η Πελοπόννησος, η Εύβοια και η Αττική, την «έγκριση της ολικής και διηνεκούς άρσης προστασίας του χαρακτηρισμένου ως μνημείου ακινήτου της Διον. Αρεοπαγίτου 17 προκειμένου το νέο μουσείο Ακροπόλεως να έχει απρόσκοπτη οπτική επαφή με τον αρχαιολογικό χώρο του ιερού βράχου της Ακρόπολης, να αναδειχθούν και να προβληθούν ως μια αδιάσπαστη ενότητα όλες οι αρχαιότητες της νότιας κλιτύς και να ανασκαφεί ο χώρος όπου βρίσκονται τα δύο διατηρητέα κτήρια».

Μεγάλη εντύπωση προκάλεσε η απόφαση αυτή του Υπουργού Πολιτισμού, που σίγουρα πρέπει να είδε και να άκουσε τις χιλιάδες εκκλήσεις πολιτών για την προστασία των δύο πολύ σημαντικών κτηρίων. Πρώτη φορά η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς έλαβε τόσες εκκλήσεις για να παρέμβει για τη σωτηρία ενός μνημείου. Το ενδιαφέρον και η κινητοποίηση του κόσμου πιστεύουμε ότι θα αποτελέσει ανάχωμα σε αυτήν την επιζήμια για την πόλη της Αθήνας απόφαση.

Η απόφαση αυτή έρχεται να προστεθεί σε μία σωρεία ενεργειών, οι οποίες αλλοιώνουν και καταστρέφουν σταθερά τα τελευταία αρκετά χρόνια τον εναπομείναντα νεότερο αρχιτεκτονικό πλούτο της πόλης μας. Η άρση προστασίας - αναρωτιόμαστε πώς είναι δυνατό ένα ήδη κηρυγμένο μνημείο να αποχαρακτηρίζεται με τέτοια ευκολία- θα οδηγήσει στην ανάλογη αντιμετώπιση άλλων περιπτώσεων κηρυγμένων και μη μνημείων, θα στερήσει την πόλη από ένα σπουδαίο κτήριο, θα απαξιώσει ένα μοναδικό πεζόδρομο της Αθήνας, θα διαταράξει την ανθρώπινη κλίμακα που με σεβασμό και απόλυτη φυσικότητα οδηγεί στο μεγαλείο των μνημείων του Ιερού Βράχου και της νότιας του κλιτύς.

Το Νέο Μουσείο Ακροπόλεως οφείλει να ενταχθεί στον υπάρχοντα πολεοδομικό ιστό της πόλης και όχι να εκδιώξει τις καλύτερες στιγμές της αθηναϊκής πόλης και αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή πιστεύουμε ότι πρέπει να ενεργοποιήσει όλους τους πολίτες της Αθήνας και όλης της Ελλάδας προκειμένου να ανακοπεί η συστηματική καταστροφή της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς.

«Όχι άλλη εδαφική τρομοκρατία στον τόπο μας»

Εδαφική τρομοκρατία χαρακτήρισε ο Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Franco Frattini το φαινόμενο των πυρκαγιών και το συνέδεσε με την εργολαβική κερδοσκοπία και την αδηφαγία των καταπατητών. Από την πλευρά του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο γνωστό ψήφισμά του της 4.9.2007, εκφράζει την αλληλεγγύη όλων των Ευρωπαίων προς τα θύματα, ζητά την απόσυρση της πρότασης για την αναθεώρηση του Άρθρου 24 και συγχρόνως καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή «να επανεξετάσει τις πολιτικές της για τη χωροταξία και τη χρήση της γης» σε σχέση με την πρόληψη των πυρκαγιών. Ξανάρχεται λοιπόν με οξύτητα στην επικαιρότητα το θέμα του χωροταξικού σχεδιασμού της χώρας, του κτηματολογίου, των δασικών χαρτών και γενικότερα της οργάνωσης και της προστασίας του χώρου.

Στις 31.7.2007 ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ είχε δώσει στην δημοσιότητα το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΓΠΧΣΑΑ), με την μορφή Σχεδίου Κοινής Υπουργικής Απόφασης. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, με το επιτελείο ειδικών επιστημόνων που διαθέτει, όπως προηγουμένως είχε κάνει και για τα ειδικά χωροταξικά, είχε προετοιμάσει σειρά γενικών και ειδικών παρατηρήσεων που ανέλυσαν τις σημαντικές ελλείψεις του. Συνοπτικά, χαρακτηρίζεται από ατολμία και απουσία ριζοσπαστικών τομών. Είναι γενικόλογο, χωρίς συγκεκριμένες δεσμεύσεις και χρονοδιαγράμματα εφαρμογής.

Είναι προφανές όμως ότι οι φλόγες των πυρκαγιών έθεσαν και το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού εκτός τόπου και χρόνου. Γιατί αν ένα τέτοιο Σχέδιο δεν αντιμετωπίζει, με σειρά θεσμικών μέτρων την *εδαφική τρομοκρατία*, τότε είναι άχρηστο και παρωχημένο. Τα νέα δεδομένα λοιπόν της *χωροταξίας των πυρκαγιών* και της πανελλήνιας αντίδρασης σε αυτές επιβάλουν την απόσυρση του χωροταξικού και την αναμόρφωσή του εκ βάθρων μετά από σοβαρή μελέτη της νέας κατάστασης πραγμάτων. Επειδή δε το θέμα των πυρκαγιών μονοπωλεί την σύντομη εκλογική περίοδο, καλούμε την Κυβέρνηση να ανακοινώσει **τώρα** την απόσυρση τόσο του Γενικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού όσο και του Ειδικού Χωροταξικού Τουρισμού, που δεν είναι άσχετο με την *εδαφική τρομοκρατία*.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ πιστεύει ότι οφείλουμε μπροστά σε τόσους νεκρούς και σε τέτοια πρωτοφανή οικολογική καταστροφή, να αναλάβουμε επιτέλους όλοι τις ευθύνες μας και να πάρουμε γενναίες αποφάσεις και στον τομέα αυτόν. Και δεν εννοούμε την άμεση συμπλήρωση του κτηματολογίου και την εκπόνηση των δασικών χαρτών, που έπρεπε να είχαν γίνει χθες, αλλά την **κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης και την κατεδάφιση όλων των αυθαιρέτων εντός δασικών εκτάσεων**. Τόσο η Κυβέρνηση όσο και όλα τα άλλα κόμματα, αλλά και οι υποψήφιοι βουλευτές θα πρέπει να ξεκαθαρίσουν την θέση τους **τώρα**, ώστε να κριθούν αναλόγως. Είναι προς το συμφέρον τους αλλά πριν από όλα είναι προς το συμφέρον της πατρίδας μας, το οποίο υποτίθεται ότι όλοι μας υπηρετούμε.

Με την επιστολή αυτή θα θέλαμε να θέσουμε τους προβληματισμούς μας στην έννοια του «ευρύτερου καλού», που έθεσε ο αρχιτέκτων του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως Μπερναν Τσουμί και παρουσιάζεται στο άρθρο της κ. Μαρίας Κατσουνάκη, στην Καθημερινή της 7^{ης} Ιουλίου 2007. Συγκεκριμένα αναφέρεται: «Όλοι συμφωνούμε ότι η Ακρόπολη και ο Παρθενώνας είναι σημαντικότερα όλων. Θέλουμε να δώσουμε έμφαση στην εικόνα του 1930 ή να αναρωτηθούμε μήπως υπάρχει ένα ευρύτερο καλό. Καμία απάντηση δεν μπορεί να είναι λάθος και καμία εντελώς σωστή».

Πράγματι ποιο είναι το ευρύτερο καλό στο δίλημμα που δημιούργησαν όσοι έθεσαν αιφνιδιαστικά το ζήτημα του αποχαρκτηρισμού του κτηρίου επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17; Πώς μετρίεται το «ευρύτερο καλό» χωρίς μια αιτιολογημένη έκθεση με βάση την οποία μπορούμε να εκτιμήσουμε τα σχετικά επιχειρήματα;

Η υπό αυτές τις συνθήκες και με οριακή αναλογία ψήφων (ήταν απαραίτητη η διπλή ψήφος του Γενικού Γραμματέα) απόφαση του ΚΑΣ και του ΚΣΜΝ, στις 3 Ιουλίου, δημιουργεί προβλήματα σε ηθικό και δεοντολογικό επίπεδο.

- Το Μουσείο της Ακρόπολης είναι ένα προϊόν διαγωνισμού και τα κτίρια επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου ήταν τμήμα του περιορισμού που έθετε το πρόγραμμα. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε την επίσημη θέση του αρχιτέκτονα. Στην περίπτωση που έλαβε υπόψη ο κ. Τσουμί τα υπάρχοντα κτήρια και σχεδίασε το κτήριο του ανάλογα με τους γνωστούς περιορισμούς, όπως πιστεύουμε, θα ήταν σωστό οι πολίτες να γνωρίζουν ποιοι και για ποιο λόγο σε αυτή την χρονική στιγμή ξαφνικά θέτουν το ζήτημα του αποχαρκτηρισμού και της κατεδάφισης των αξιόλογων αυτών νεώτερων μνημείων. Εάν δεν τα έλαβε υπόψη του, γιατί του ανατέθηκε το έργο αδικώντας έτσι άλλους διαγωνιζόμενους;

- Το «ευρύτερο καλό» διασφαλίζεται από διαφανείς διαδικασίες, αντικειμενική ενημέρωση και δημοσία διαβούλευση. Στην συγκεκριμένη περίπτωση φαίνεται να προβάλλεται απλώς ως άλλοθι για τον αποχαρκτηρισμό μνημείων. Ανοίγεται έτσι ο δρόμος για ανάλογη αντιμετώπιση άλλων περιπτώσεων, δημιουργώντας ένα προηγούμενο επικίνδυνο για εκείνα τα μνημεία, τα οποία δεν έχουν την τύχη να είναι έργα επώνυμων και να φέρουν τόσο αξιόλογα αρχιτεκτονικά και καλλιτεχνικά στοιχεία.

- Το νέο μουσείο οφείλει να ενταχθεί στον πολεοδομικό ιστό της πόλης και όχι να το καταστρέφει στο όνομα του ορατού(visible).

- Η κορυφή του νέου μουσείου που επιθυμεί να αναπαράγει γεωμετρικά τον Παρθενώνα ήδη λειτουργεί σαν ορόσημο στην πόλη χωρίς να ανταγωνίζεται την Ακρόπολη. Εάν αφαιρεθούν τα κτίρια τα οποία λειτουργούν σαν φίλτρο του κυρίως όγκου του μουσείου θα αποκαλυφθούν ακριβώς οι πολυσυζητημένες αδυναμίες της θέσης και του όγκου του νέου μουσείου. Το μουσείο φαίνεται πιο διακριτικά από το βράχο με τα κτίρια μπροστά του και η Ακρόπολη φαίνεται από το νέο μουσείο εάν κάποιος κοιτάει λίγο ψηλά.

- Η αμηχανία που νιώθουν κάποιοι με τις πίσω όψεις των διατηρητέων κτηρίων εύκολα ξεπερνιέται με καλό σχεδιασμό, και ο διακεκριμένος αρχιτέκτονας κ. Τσουμί οφείλει να τον εφαρμόσει. Αντίθετα η κατεδάφιση των μνημείων αποτελεί την πιο άκοπη και ακριβή λύση και οικονομικά και πολιτισμικά.

Τέλος κάποιοι εκπρόσωποι της Πολιτείας δείχνουν να πιστεύουν πως η αποκάλυψη του μουσείου από την Διονυσίου Αρεοπαγίτου θα φέρει πιο πολύ τουρισμό και κατ' επέκταση πιο πολλά έσοδα. Η Ακρόπολη όμως δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως εμπορεύσιμο είδος. Αντιπροσωπεύει διαχρονικές αξίες, όπως είναι η αρμονία, το μέτρο, η διαβούλευση και η δημοκρατία, τις οποίες οφείλουμε να διαφυλάξουμε και να σεβαστούμε. Η εικόνα της Ακρόπολης παραπέμπει ευθέως στον ενεργό ρόλο των ενημερωμένων πολιτών που διαβουλεύονται για την διαμόρφωση της πόλης τους. Μόνο σε αυτό το πλαίσιο παράγεται η έννοια και το περιεχόμενο του «ευρύτερου καλού».

Κώριε Καραϊ,

Δας στείλω την επιτοχή για την Καθημερινή
που ανέλαβε ο Γωσιφ. Η παλαιά επιτοχή
είναι όπως ο ίδιος θα ήθελε να δημοσιευθεί
εφόσον θα δημοσιευθεί με το όνομά του
#1 Γωσιφ Εμφρ, αχτιτεκτων
για το ΔΑΕ

Σοφία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Περιβάλλοντος & Πολιτισμού

Τριπόδων 28, 10558 Πλάκα, Αθήνα, [T] +30 210 3225 245, +30 210 3316 649, [F] +30 210 3225 240,
e-mail: elet@ellinikietairia.gr www.ellinikietairia.gr

Αθήνα, 27 Μαρτίου 2008
Αρ. Πρωτ. 384/ΕΕ- 32/ΣΑΚ

Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων
Υπουργείο Πολιτισμού
Μπουμπουλίνας 20-22
10682 Αθήνα

Σας ενημερώνουμε ότι η κ. Ε. Γρατσία θα παραστεί στη συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων ως εκπρόσωπος της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού για την εξέταση του θέματος χαρακτηρισμού ή μη ως διατηρητέων μνημείων των κτηρίων φερομένης ιδιοκτησίας Υπουργείου Πολιτισμού επί των οδών Μακρυγιάννη 10 και Χατζηχρήστου 21 και Χατζηχρήστου 1 και Μητσαίων 10.

Με εκτίμηση

Ειρήνη Γρατσία

Υπεύθυνη Προγραμμάτων
Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Περιβάλλοντος & Πολιτισμού

Τριπόδων 28, 10558 Πλάκα, Αθήνα, [T] +30 210 3225 245, +30 210 3316 649, [F] +30 210 3225 240,
e-mail: elet@ellinikietairia.gr www.ellinikietairia.gr

Αθήνα, 27 Μαρτίου 2008
Αρ. Πρωτ. 385 /ΕΕ-33/ΣΑΚ

Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων
Υπουργείο Πολιτισμού
Μπουμπουλίνας 20-22
10682 Αθήνα

Αξιότιμα μέλη του Συμβουλίου

Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού είναι υπέρ του χαρακτηρισμού ως διατηρητέων μνημείων των κτηρίων φερομένης ιδιοκτησίας Υπουργείου Πολιτισμού επί των οδών Μακρυγιάννη 10 και Χατζηχρήστου 21 και Χατζηχρήστου 1 και Μητσαίων 10. Τα κτήρια αυτά αποτελούν ενδιαφέροντα δείγματα της νεότερης αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, της οποίας μέρα με τη μέρα μειώνεται ανησυχητικά ο μικρός πλέον αριθμός σωζομένων κτηρίων.

Ευελπιστούμε ότι το Συμβούλιο θα λάβει σοβαρά υπόψη το γεγονός αυτό και θα στηρίξει την κήρυξη ως διατηρητέων μνημείων των δύο αυτών κτηρίων που επιπλέον σε τίποτα δεν μειώνουν και δεν εμποδίζουν το νέο μουσείο Ακροπόλεως.

Με εκτίμηση

Κώστας Σταματόπουλος
Προεδρεύων
Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς

Κοινοποίηση

*Διεύθυνση Νεώτερης και Σύγχρονης
Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς
*Υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων
και Τεχνικών Έργων Αττικής